

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Β΄ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ

ΘΕΜΑ: « ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ: ΝΤΟΠΙΝΓΚ ΚΑΙ ΒΙΑ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ»

ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΙΤΕΑΣ

Σχ.Έτος 2011-2012

ΤΑΞΗ:Α ΛΥΚΕΙΟΥ

Η ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΕ ΑΠΟΡΡΟΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ:

- ΑΚΗΣ ΜΠΟΥΖΙΝΕΚΗΣ
- ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ
- ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΚΙΟΥΛΟΥ
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΗΤΑΣ
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΜΙΝΟΣ
- ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
- ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
- ΗΛΙΑΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
- ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΑΚΙΡΑΚΗΣ
- ΘΥΜΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
- ΘΥΜΙΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ
- ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΥΜΠΑΛΗ
- ΣΤΑΘΗΣ ΤΣΕΛΕΣ
- ΣΤΕΛΙΟΣ ΓΚΕΡΓΚΟΣ
- ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
- ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΡΕΛΟΣ
- ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΤΙΠΑΡΜΑΚΗ
- ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΥΦΑΛΗ

Υπεύθ.Καθηγητές: ΑΘΗΝΑ ΓΟΥΛΙΩΤΗ ΠΕ06 και ΛΟΥΚΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΠΕ11

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ø ΝΤΟΠΙΝΓΚ-ΟΡΙΣΜΟΣ -ΙΣΤΟΡΙΑ	ΣΕΛ.1
Ø ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ	ΣΕΛ.3
Ø ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ BALCO	ΣΕΛ.5
Ø ΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΑ	
ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΝΤΟΠΙΝΓΚ	ΣΕΛ.6
Ø ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΑΣΚΕΣ	ΣΕΛ.10
Ø ΑΙΤΙΑ ΝΤΟΠΙΝΓΚ	ΣΕΛ.11
Ø ΠΟΙΟΥΣ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΝΤΟΠΙΝΓΚ	ΣΕΛ.12
Ø ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ	ΣΕΛ.13
Ø ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ	ΣΕΛ.17
Ø ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ	ΣΕΛ.21
Ø Ερωτηματολόγιο για το Doping	ΣΕΛ.22
Ø ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ	ΣΕΛ.25
Ø ΒΙΑ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ- ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ	ΣΕΛ.27
Ø ΙΣΤΟΡΙΑ	ΣΕΛ.28
Ø ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ	ΣΕΛ.29
Ø ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ	ΣΕΛ.30
Ø ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ	ΣΕΛ .31
Ø ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ	ΣΕΛ.34
Ø ΛΥΣΕΙΣ	ΣΕΛ.34
Ø ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ	ΣΕΛ.36
Ø Ερωτηματολόγιο για τη βία στον αθλητισμό	ΣΕΛ.38
Ø ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ	ΣΕΛ.40

ΝΤΟΠΙΝΓΚ

ΟΡΙΣΜΟΣ

ΝΤΟΠΙΝΓΚ θεωρείται οποιαδήποτε ενέργεια μεταβάλλει, με οποιοδήποτε τρόπο ή μέθοδο την αγωνιστική διάθεση και ικανότητα του αθλητή. Το Ντόπινγκ στα σύγχρονα αθλήματα σύμφωνα με την WADA (World Anti-Doping Agency), είναι η παρουσία μιας απαγορευμένης ουσίας ή των μεταβολιτών της σε βιολογικά δείγματα ενός αθλητή ή ζώου και η χρήση ή προσπάθεια για χρήση μιας απαγορευμένης ουσίας ή μιας απαγορευμένης μεθόδου με απώτερο σκοπό την αύξηση της αγωνιστικής απόδοσης. Οι χρήσεις των διαφόρων ουσιών ποικίλλουν και συνίστανται σε αύξηση της αγωνιστικής απόδοσης, μείωση της αγωνίας, αύξηση της μυϊκής μάζας, μείωση σωματικού βάρους και συγκάλυψη χρήσης άλλων ουσιών.

Το Doping απαγορεύεται διότι προκαλεί σοβαρές βλάβες στην υγεία των αθλητών, αντίκειται στην ίδια την αθλητική ιδέα και αντιβαίνει την αθλητική νομοθεσία αλλά συχνά, και τη νομοθεσία περί ναρκωτικών.

Ο άνθρωπος στην αρχή της ζωής του ασχολείται με το σώμα του και σχεδόν καθόλου με την ψυχή του. Αργότερα ασχολείται κυρίως με την ψυχή του και πολύ λίγο με το σώμα του και αυτό για συντήρηση. Όλοι θέλουμε την αιώνια νεότητα. Σαν νέοι δεν μας φτάνουν αυτά που φυσιολογικά στην ακμή του το σώμα προσφέρει, αλλά θέλουμε ακόμα περισσότερα, να γίνουμε υπεράνθρωποι, με υπερφυσικές δυνάμεις, να είμαστε υπερβολικά δυνατοί με εξαιρετικά μεγάλη αντοχή (κι ας είναι σε όλους γνωστό ότι η σωματική ρώμη συνήθως δεν συνδυάζεται με την πνευματική).

Εάν τα παραπάνω είναι για όλους ποθητά για αυτούς που ασχολούνται με τον πρωταθλητισμό είναι απαραίτητα. Πρωταθλητισμός σημαίνει δύναμη, αντοχή, νίκη του αντιπάλου. Σήμερα δε που ο πρωταθλητισμός μπορεί να συνδυαστεί και με λαμπρή καριέρα, άφθονο χρήμα και δόξα ή ακόμα και με ευκολότερη εισαγωγή στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση!!, όπως είναι ευνόητο είναι πολύ εύκολο να παρασυρθεί κανείς σε λιγότερο ή περισσότερο βλαβερά για την υγεία μέσα μια και μπορεί άλλοι να μίσησαν το χρήμα και άλλοι τη δόξα και τα δύο όμως κανείς. Έτσι, με τη σκέψη στα ρεκόρ υπεράνθρωπων, αρχίζει το πρόβλημα της δημόσιας υγείας που λέγεται Ντόπινγκ.

Πότε ένας αθλητής θεωρείται ντοπαρισμένος.

Όταν στα ούρα του ανιχνεύεται γνωστή ουσία που παράγει ο οργανισμός, σε ποσοστά μεγαλύτερα από τα θεωρούμενα φυσιολογικά ή όταν επίσης ανιχνεύεται άλλη ουσία που δεν παράγεται από τον οργανισμό και συγκαταλέγεται στον κατάλογο των απαγορευμένων.

ΤΟ ΝΤΟΠΙΝΓΚ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η χρησιμοποίηση διαφόρων ουσιών και μεθόδων, πριν από τη συμμετοχή σε αγώνες, με στόχο τις καλύτερες επιδόσεις, ήταν γνωστή από την αρχαιότητα. Ίσως ο πρώτος που παρότρυνε για “ντόπινγκ” να ήταν ο Όμηρος με την φράση του «αείν επικρατείν και υπείροχον έμμεναι άλλων». Σε κείμενα του Πυθαγόρα, Ιπποκράτη, Αριστοτέλη, αναφέρεται η χρήση διαφόρων βοηθημάτων για την αύξηση της απόδοσης.

Οι αρχαίοι πρόγονοί μας έτρωγαν λάδι, σύκα, μεγάλες ποσότητες κρέατος και άλλα πολλά. Στη ρωμαϊκή εποχή, όπως φαίνεται από κείμενα του Διοσκουρίδη, Φιλόστρατου, Γαληνού, Ορειβάσιου κ.τ.λ. χρησιμοποιούσαν άλλες μεθόδους. Από τις πιο ενδιαφέρουσες ήταν η βρώση κόκορα που είχε νικήσει σε κοκορομαχία, η χρήση ιδρώτα αθλητή αναμειγμένου με σκόνη (ρύπος), αλλά και υγρασίας από αγάλματα πρωταθλητών !

Αξίζει επίσης να αναφερθεί ότι στην ελληνορωμαϊκή εποχή υπήρξαν εξέχουσες μορφές που έγραψαν κείμενα κατά του έντονου πρωταθλητισμού. Επίσης υπάρχουν αναφορές για τις βλαβερές συνέπειες της χρήσης διαφόρων ουσιών όπως και την απόκλιση από το υγιεινό μεσογειακό διαιτολόγιο. Ο Ιπποκράτης πίστευε ότι η σωματική υγεία δεν έχει καμία σχέση με τη μυϊκή δύναμη. Οι απόψεις του Αριστοτέλη για τον πρωταθλητισμό αλλά και ειδικότερα για τις παραμορφώσεις που προκαλεί, κάνοντας τους ανθρώπους να μοιάζουν με ζώα, είναι γνωστές. Τέλος ο Γαληνός φαίνεται ότι εκτιμούσε πολύ περισσότερο τα ψυχικά χαρίσματα από τα σωματικά.

Στην πρώτη σύγχρονη Ολυμπιάδα είναι γνωστό ότι υπήρξε περίπτωση ντόπινγκ . Επίσης είναι γνωστό ότι στις επόμενες διοργανώσεις οι εθνικές επιτυχίες χρησιμοποιήθηκαν, από ορισμένες χώρες, για πολιτικούς σκοπούς. Στην περίοδο του ψυχρού πολέμου το ντόπινγκ αποτέλεσε ένα ακόμη μέσο αντιπαράθεσης μεταξύ Ανατολικού και Δυτικού μπλοκ Το τέλος του Β' Παγκόσμιου πολέμου σηματοδότησε την έκρηξη στη χρήση των απαγορευμένων ουσιών .Υπήρχε η εμπειρία από τη χρήση αμφεταμινών στους στρατιώτες λόγω της διεγερτικής τους δράσης και η γνώση αυτή πέρασε στον αθλητισμό, ο οποίος υπήρξε ένας από τους βασικούς χώρους και πεδίο

ανταγωνισμού μεταξύ του τότε δυτικού και ανατολικού κόσμου. Έτσι, αποκαλύφθηκε ότι οι ποδηλατικές ομάδες της Ολλανδίας και της Ιταλίας έκαναν χρήση αμφεταμινών, ενώ αθλητές από το πρώην ανατολικό μπλοκ χρησιμοποιούσαν την τεστοστερόνη σαν ουσία για αύξηση των αθλητικών τους επιδόσεων.

Αναβολικά στην Ελλάδα κυκλοφορούσαν από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 και όσοι από τους παλιούς λένε σήμερα ότι τότε δεν υπήρχε τίποτα, μάλλον δεν θυμούνται καλά. Ο Χρήστος Ιακώβου, όντας αθλητής το 1979 είχε καταγγείλει τον Πολωνό προπονητή της Εθνικής ομάδας άρσης βαρών Μπόριςλαβ Στέπιεν για χορήγηση αναβολικών. Ο Ιακώβου, που βάσει αποτελεσμάτων είναι ο πιο επιτυχημένος προπονητής της Ευρώπης στην τελευταία εικοσαετία, έχει πρωταγωνιστικό ρόλο και στο πρόσφατο σκάνδαλο με το ομαδικό ντοπάρισμα των ένδεκα μελών της Εθνικής ομάδας.

Το πρώτο συνταρακτικό κρούσμα ντόπινγκ για τον ελληνικό αθλητισμό σημειώθηκε το 1984 στους Ολυμπιακούς του Λος Άντζελες με την Άννα Βερούλη που βρέθηκε θετική σε νανδρολόνη και τον αρσιβαρίστα Σεραφείμ Γραμματικόπουλο. Πριν από τους αγώνες είχε βρεθεί θετικός και ο Δημήτρης Ζαρζαβατσίδης που αποκλείστηκε. Το 1996 ο αρσιβαρίστας Χρήστος Κωνσταντινίδης κατήγγειλε ότι Χρήστος Ιακώβου έδινε απαγορευμένες ουσίες. Το θέμα μπήκε στο αρχείο. Όσα ακολούθησαν ήταν πταίσματα μπροστά στην αφαίρεση του χάλκινου Ολυμπιακού μεταλλίου του 2004 από τον Λεωνίδα Σαμπάνη, όταν στα ούρα του βρέθηκε τεστοστερόνη. Όσο για το σκάνδαλο Κεντέρη-Θάνου, που δεν αγωνίστηκαν στους Ολυμπιακούς της Αθήνας και έμειναν επίσημα εκτός δράσης έως τον Δεκέμβριο του 2006, και σχέδια τύπου "Κόροιβος" έχουν χυθεί τόνοι μελάνης.

Χαρακτηριστικές Περιπτώσεις

Το Ντόπινγκ στο σύγχρονο αθλητισμό αξιόπιστα καταγράφηκε από το δεύτερο μισό του 19ου Αιώνα.

Κάποια περιστατικά είναι:

- 1865 Η πρώτη καταγεγραμμένη περίπτωση εμφανίστηκε στην κολύμβηση κατά τον αγώνα στο κανάλι του Άμστερνταμ. Συγκεκριμένα, περιγράφηκε η πρόσληψη μιας ανώνυμης ουσίας που βελτιώνει την απόδοση.
- 1867 Στους δημοφιλείς αγώνες ποδηλασίας 6-ημερών, οι Γάλλοι αθλητές προτιμούσαν μείγματα με βάση την καφεΐνη, οι Βέλγοι χρησιμοποιούσαν ζάχαρη αναμειγμένη με αιθέρα, ενώ άλλοι χρησιμοποιούσαν αλκοολούχα αφεψήματα ή νιτρογλυκερίνη.
- 1896 Τη χρονιά αυτή αναφέρεται ο πρώτος θάνατος που προκλήθηκε από το ντόπινγκ. Ο Άγγλος ποδηλάτης A. Linton πέθανε λόγω λήψης εφεδρίνης στον αγώνα Παρίσι-Μπορντό.
- 1904 Στο μαραθώνιο του St. Louis, ο Tom Hicks που μόλις είχε κερδίσει τον αγώνα, κατέρρευσε και οι ιατροί διαπίστωσαν πρόσληψη στρυχνίνης και κονιάκ πριν από τον αγώνα.
- 1910 Ο James Jeffrie ισχυρίστηκε, αφού ηττήθηκε από τον Jack Johnson, ότι το τσάι του μολύνθηκε/ντοπαρίστηκε προκειμένου να τον νικήσει. Αυτή είναι η πρώτη αναφορά περίπτωσης στην οποία κατηγορούνται ντοπαρισμένοι αθλητές. Πολλές παρόμοιες περιπτώσεις για ντόπινγκ έχουν αναφερθεί στην Πυγμαχία κατά τη διάρκεια του πρώτου μισού του 20ου Αιώνα.
- 1920 Οι αμφεταμίνες, μια σχετικά γνωστή ουσία κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα όχι μόνο στον αθλητισμό, παρασκευάστηκαν για πρώτη φορά το 1920.
- 1952 Κατά τη διάρκεια των παγοδρομιών στο Όσλο, αίσθηση προκάλεσε όταν αμπούλες και σύριγγες βρέθηκαν στα αποδυτήρια των αθλητών.
- 1960 Η δραματική αύξηση χρήσης ουσιών ντόπινγκ ξεκίνησε τη δεκαετία του 1960. Η κοινωνία εκείνες τις μέρες πίστευε ότι υπήρχαν φάρμακα ικανά να οδηγήσουν σε οποιαδήποτε επιτυχία. Κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Ρώμης το 1960, ο Δανός ποδηλάτης K. Jensen πέθανε λόγω χρήσης αμφεταμινών.
- 1967 Το 1967, ο 30 ετών Βρετανός ποδηλάτης Tom Simpson και ο δρομέας Dick Howard πέθαναν λόγω χρήσης αμφεταμινών και ηρωίνης, αντίστοιχα. Το 1968, ένα χρόνο αργότερα, ο Γερμανός πυγμάχος Jupp Elze πέθανε από χρήση ενός μίγματος αμφεταμινών.

- 1976 Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Μόντρεαλ, ο Πολωνός αθλητής Z. Kaczmarek και ο Βούλγαρος αθλητής V Khristov (αθλητές άρσης βαρών), αναγκάστηκαν να επιστρέψουν τα χρυσά τους μετάλλια όταν βρέθηκαν θετικοί σε Ντόπινγκ.
- 1988 Πολλοί άλλοι νικητές είχαν την ίδια μοίρα με τον Ben Johnson στους Ολυμπιακούς της Σεούλ που είναι και το πιο γνωστό παράδειγμα. Βρέθηκε θετικός για ένα απαγορευμένο αναβολικό στεροειδές (Στανοζολόλη), του αφαιρέθηκε το χρυσό του μετάλλιο στα 100 μέτρα ταχύτητας και αποκλείστηκε για δύο έτη. Αργότερα, αποδείχθηκε ότι όλοι ή σχεδόν όλοι από τους φιναλίστ σε εκείνη την κούρσα είχαν πάρει απαγορευμένες ουσίες.

1993: Θετικό δείγμα του ποδοσφαιριστή Ζήση Βρύζα πριν τους Μεσογειακούς της Γαλλίας. Τελικά αθλώνεται γιατί καταφέρνει να αποδείξει ότι η φυσική παραγωγή τεστοστερόνης του, ξεπερνά τα όρια που είχαν θεσπιστεί στο αντιντόπινγκ!

1994: Ντοπέ ο Ντιέγκο Μαραντόνα με "κοκτέιλ" εφεδρίνης στο Παγκόσμιο Κύπελλο των Η.Π.Α. Τιμωρείται με 15 μήνες αποκλεισμό και λίγο μετά την επιστροφή του στα γήπεδα βρίσκεται θετικός σε χρήση ναρκωτικών.

"Το σύνδρομο της Κίνας": Περισσότερες από 34 Κινέζες αθλήτριες βρίσκονται ντοπαρισμένες με απαγορευμένες ουσίες, σε διάφορες χρονικές περιόδους και σε διαφορετικά αθλήματα. Οι Κινέζοι κατηγορούνται ότι κατασκευάζουν υπέρ-αθλήτριες, μέσα σε ένα δίκτυο στρατοπέδων εκπαίδευσης, υιοθετώντας απάνθρωπες προπονητικές μεθόδους και χρησιμοποιώντας συστηματικά το ντοπάρισμα.

1997: Η Διεθνής Ομοσπονδία Κολύμβησης πραγματοποιεί 1.187(!) ελέγχους ντόπινγκ, μεταξύ των οποίων 820 αιφνίδιους, κυρίως σε Κινέζους, Αμερικάνους κι Αυστραλούς. Τρεις κολυμβητές εντοπίζονται ντοπέ, κι ανάμεσά τους ο Ολυμπιονίκης Πίσενκο.

1998: Σειρά από δίκες στο Βερολίνο. Αποκαλύπτεται ότι όλοι οι Ανατολικογερμανοί αθλητές κι αθλήτριες που είχαν κερδίσει Ολυμπιακό μετάλλιο από το 1968 έως το 1981 έκαναν συστηματική χρήση φαρμάκων, βάση κεντρικού κρατικού σχεδιασμού. Οι μόνοι που την "γλίτωσαν" ήταν οι ιστιοπλόοι.

Η Ιρλανδή Μισέλ Σμιθ, τρεις φορές Ολυμπιονίκης στην κολύμβηση, κατηγορείται για χρήση απαγορευμένων ουσιών. Σε αιφνίδιο έλεγχο ντόπινγκ, άλλαξε το δείγμα της, με αποτέλεσμα τα ούρα της να μυρίζουν ... ούισκι.

Στον ποδηλατικό γύρο της Γαλλίας αποκαλύπτεται ότι όλοι σχεδόν οι συμμετέχον χρησιμοποιούν την ορμόνη ερυθροποιητίνη. Λίγο αργότερα, γνωστοί Γάλλοι ποδηλάτες (Βιρένκ, Ρου, Γκαμόν) θα βρεθούν ντοπαρισμένοι και μερικοί παράγοντες θα διωχθούν (ως ύποπτοι για διακίνηση φαρμάκων).

Ο Ντένις Μίτσελ, αργυρός Ολυμπιονίκης των 100μ. στην Βαρκελώνη βρίσκεται με υψηλά επίπεδα τεστοστερόνης σε συνήθη έλεγχο. Αθλώνεται προβάλλοντας τη δικαιολογία ότι τα υψηλά επίπεδα τεστοστερόνης οφείλονται στο γεγονός ότι την προηγούμενη ημέρα ήπια 5 μπουκάλια μπύρα κι έκανε 4 φορές έρωτα με τη γυναίκα του, για να γιορτάσουν τα γενέθλιά του.

Ο πρόωρος θάνατος της ολυμπιονίκου της Σεούλ Φλόρενς Γκρίφιθ, σε ηλικία 39 ετών δίνει λαβή για την απόδοση κατάχρηση φαρμάκων. Η νεκροτομή έδειξε καρδιακή υπερτροφία και σκλήρυνση των πνευμόνων.

1998-1999: Το Ελληνικό μπάσκετ έχει την τιμητική του. 9 παίκτες συλλαμβάνονται ντοπέ (7 ξένοι, 2 Έλληνες) και μεταξύ τους ο Πορτορικανός Ορτίθ κι ο Ντίνος Αγγελίδης. Στον Ορτίθ οι αναβολικές ουσίες ανιχνεύθηκαν τον Αύγουστο του 1998, λίγες ημέρες μετά το Παγκόσμιο πρωτάθλημα μπάσκετ όπου, τυπικά, αγωνίσθηκε "καθαρός".

1999: Ο αθλητίατρος Ντίτριχ Χάνεμαν τιμωρείται με πρόστιμο 45.000 μάρκων γιατί από το 1977 έως και το 1989 προμήθευε με απαγορευμένες ουσίες Ανατολικογερμανίδες αθλήτριες.

Πριν το Παγκόσμιο πρωτάθλημα κολύμβησης, η Κινέζα κολυμβήτρια Παν Παν συλλαμβάνεται από τις τελωνειακές αρχές του Σίδνεϊ και στη βαλίτσα της ανακαλύπτονται 13 φιαλίδια αυξητικής ορμόνης. Η Παν τιμωρήθηκε με αποκλεισμό 4 ετών κι ο προπονητής της Τζόι Τζίβεν με 15 χρόνια.

Τα τελευταία χρόνια όλοι οι Ιταλοί ποδοσφαιριστές έχουν βρεθεί στο στόχαστρο. Ο πρόεδρος της Ιταλικής Ολυμπιακής επιτροπής Μάριο Πεσκάντε αναγκάζεται να παραιτηθεί. Κλείνει το εργαστήριο ελέγχου ντόπινγκ της Ρώμης, αφού έχασε κάθε κύρος μετά από από για "στημένα" τεστ και "ψευδείς ελέγχους". Ο Ιταλικός Τύπος αναφέρεται σε λίστα 60 - 200 παλαιών ποδοσφαιριστών, υπόπτων για ντοπάρισμα.

Όλα αυτά τα χρόνια οι αθλητές χωρών όπως ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, Ανατολική Γερμανία, Αγγλία, Γαλλία μονοπωλούσαν τα μετάλλια, με απίστευτες επιδόσεις. Υπάρχουν ρεκόρ που έχουν επιτευχθεί πριν από είκοσι χρόνια, από αποδεδειγμένα ντοπαρισμένους αθλητές, τα οποία ισχύουν μέχρι σήμερα. Με την πάροδο των χρόνων η χρήση του ντόπινγκ επεκτάθηκε και σε άλλες χώρες (και στη χώρα μας), παίρνοντας έτσι ανεξέλεγκτες διαστάσεις παγκόσμια. Όλα αυτά οφείλονται στην εμπορευματοποίηση του ελίτ πρωταθλητισμού που κάνει τις διακρίσεις και τα μετάλλια να συνδέονται άμεσα με χορηγούς, διαφήμιση, κρατικές επιχορηγήσεις, επαγγελματική αποκατάσταση κ.τ.λ. και τον καθαρό πρωταθλητισμό να μοιάζει ρομαντικό κατάλοιπο του παρελθόντος. Φαίνεται ότι οι περισσότεροι από τους αθλητές που διακρίνονται, ιδίως σε συγκεκριμένα αθλήματα, χρησιμοποιούν κάποιου είδους ντόπινγκ που άλλοτε γίνεται αντιληπτό και άλλοτε όχι. Ίσως αυτός να είναι και ο λόγος για τον οποίο χώρες που άλλοτε πρωταγωνιστούσαν στις μεγάλες διοργανώσεις όπως η Αγγλία, η Γερμανία δείχνουν στις μέρες μας λιγότερο ενθουσιασμό και ενδιαφέρον.

Το σκάνδαλο Balco

Μάριον Τζόουνς

Ας πάμε στο επίκεντρο του νέου σεισμού, στην «πέτρα του σκανδάλου»: στο Σαν Φρανσίσκο της Καλιφόρνιας, όπου εδώ και 19 χρόνια λειτουργεί με μεγάλη επιτυχία μια άκρως εξειδικευμένη εταιρεία παρασκευής διαιτητικών συμπληρωμάτων με την επωνυμία Balco. Μόνο από το μπεστ σέλερ της, το «συμπλήρωμα» ZMA, η Balco έβγαλε πάνω από 100 εκατομμύρια δολάρια την τελευταία τετραετία. Και στο site της παρελαύνουν, διαφημίζοντας τα «θαυματοουργά» προϊόντα της, τα μεγαλύτερα ονόματα του παγκόσμιου αθλητισμού: οι ταχύτεροι σπρίντερ από τη «βασίλισσα των κουλουάρ» Μάριον Τζόουνς και τον Βρετανό Ντουέιν Τσέιμπερς ως την Κέλι Γουάιτ και τον Τιμ Μοντγκόμερι, κορυφαίοι αθλητές του μπέιζμπολ (ο hitter Μπάρι Μποντς), του αμερικανικού ποδοσφαίρου και του μποξ (Σέιν Μόσλεϊ), ο θρύλος του τένις Ιβάν Λεντλ, και καμιά 100ή ακόμη «πρώτα ονόματα» της παγκόσμιας αθλητικής βιομηχανίας ανάμεσά τους και η ελληνίδα τριπλουνίστρια Όλγα Βασδέκη. Δεν πρέπει εξάλλου να μας διαφύγει το γεγονός ότι αντιπρόσωπος των συγκ-κριμένων σκευασμάτων στην

Ελλάδα είναι ένας πρώην ομοσπονδιακός προπονητής του στίβου, ο Σπύρος Λιναρδάτος.

Ο διευθυντής της Βίκτωρ Κόντε, είχε εξελιχθεί σε ένα από τα μεγαλύτερα ονόματα των στίβων, χωρίς καν να πατήσει σε αυτούς. Οι ομοσπονδιακές υπηρεσίες των ΗΠΑ, όπως και η παγκόσμια υπηρεσία αντιντόπινγκ WADA, συχνά τον είχαν φωτογραφίσει ως «πάπα του ντόπινγκ» ιδίως το 2000, όταν ανέλαβε ουσιαστικά την ευθύνη για το σκάνδαλο ντοπαρίσματος του προπονητή και συζύγου της Μάριον Τζούνς, του Σι Τζέι Χάντερ: ουδέποτε όμως ασκήθηκαν επισήμως κατηγορίες εναντίον του. Αντιθέτως, εκατοντάδες χιλιάδες πελάτες κατανάλωναν τα «συμπληρώματά» του στα γ-γυμναστήρια όλου του κόσμου. Το χρήμα έρρεε άφθονο και, κυρίως, νόμιμο. Ποιος θα σκότωνε την κότα με τα χρυσά αυγά;

ΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

Από τα φαρμακευτικά σκευάσματα, τις ουσίες και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται στις μέρες μας, άλλες είναι γνωστές από παλιά ενώ άλλες αποτελούν πρόσφατα επιτεύγματα των εργαστηρίων. Το τι θα χρησιμοποιηθεί αύριο μπορεί ακόμα να μην είναι γνωστό ή και το αύριο να είναι εχθές, μια και όπως αναφέρεται, αν αφήσουμε τα πράγματα έτσι όπως έχουν, το ντόπινγκ θα βρίσκεται πάντα ένα ή περισσότερα βήματα μπροστά.

Αναφέρονται παρακάτω οι κυριότερες κατηγορίες.

1. Συμπληρώματα Διατροφής – Πολυβιταμινούχα Σκευάσματα :

Η χρήση τους είναι ευρύτατα διαδεδομένη στους αθλητές. Η λήψη των ουσιών αυτών, θεωρείται ότι έχει ευεργετική επίδραση στους αντιοξειδωτικούς μηχανισμούς, προστατεύοντας έτσι από τη φθορά, το γήρας και διατηρώντας το σφρίγος και την

ομορφιά. Επίσης διαφημίζονται οι ευεργετικές τους επιδράσεις στην κόπωση και την τόνωση της άμυνας. Στους μαθητές-φοιτητές υπόσχονται μεγαλύτερη αντοχή στο διάβασμα. Στις μεγαλύτερες ηλικίες, βελτίωση της γενικής κατάστασης.. Σε ότι αφορά το κυκλοφορικό σύστημα, εδώ και πολλά χρόνια, υπάρχει πληθώρα ερευνητικών εργασιών που αναφέρονται στη θετική επίδραση κυρίως των βιταμινών E και C, καθώς και του συμπλέγματος B. Επίσης, υπάρχουν καρδιολογικά βιβλιογραφικά άρθρα για μέταλλα και ιχνοστοιχεία όπως το μαγνήσιο, ο ψευδάργυρος κ.α. Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις τα αποτελέσματα αυτών των εργασιών είναι αντικρουόμενα ή αμφισβητήσιμα.

Υπάρχει μεγάλη ποικιλία πολυβιταμινούχων σκευασμάτων με σχεδόν όλες τις υδατοδιαλυτές και λιποδιαλυτές βιταμίνες. Επίσης χρησιμοποιούνται σαν συμπλήρωμα διατροφής, σκευάσματα με μέταλλα, ιχνοστοιχεία, εκχυλίσματα βοτάνων, συνένζυμο Q, ginseng διαφόρων περιοχών του κόσμου, βασιλικό πολτό κ.τ.λ. Το πιθανότερο είναι ότι στην πλειοψηφία των περιπτώσεων τα περισσότερα από αυτά και ιδίως στις μεγάλες δόσεις που συχνά συνιστώνται είναι άχρηστα . Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιούνται πολύ μεγάλες δόσεις μπορεί να υπάρξουν παρενέργειες.

2. Αναψυκτικά τύπου Sports drinks και Energy drinks:

Τα Sports drinks δεν είναι επικίνδυνα μια και στην πραγματικότητα πρόκειται για ηλεκτρολυτικά διαλύματα. Χρησιμοποιούνται από τους αθλητές καθώς και από αυτούς που γυμνάζονται συστηματικά στα γυμναστήρια. Έχουν ευχάριστη γεύση και δεν ενοχλούν το πεπτικό σύστημα. Επίσης έχουν πολύ λιγότερες θερμίδες από την πλειονότητα των φρουτοχυμών.

Τα Energy drinks (ενεργειακά ποτά) περιέχουν κυρίως καφεΐνη αλλά και άλλες ουσίες όπως βιταμίνες, ταυρίνη, κ.τ.λ. Λόγω της υψηλής τους περιεκτικότητας σε καφεΐνη

προκαλούν διέγερση. Σε αλόγιστη χρήση μπορεί να παρουσιαστεί ταχυκαρδία, τρόμος αύξηση της αρτηριακής πίεσης κ.τ.λ. Επίσης μπορεί να προκληθεί εθισμός. Για τους λόγους αυτούς μολονότι η κατανάλωση τους αυξάνεται με ταχύτατους ρυθμούς, στις ΗΠΑ, στη Γαλλία, Δανία, Νορβηγία έχει απαγορευτεί η πώληση τους, με τα σημερινά επίπεδα περιεκτικότητας σε καφεΐνη.

Προτιμώνται κυρίως από τους νεαρούς ενήλικες και τους εφήβους, επειδή όμως παρατηρείται μια τάση χρησιμοποίησης τους και από μικρότερες ηλικίες, ο παιδιατρικός κόσμος θα πρέπει να προσέξει ιδιαίτερα .

3. Αναβολικά Στεροειδή : Τεστοστερόνη, Διυδροτεστοστερόνη, Αιθυλοστρενόλη, Διυδροεπιανδροστερόνη, Μεθαδιενόνη, Ναδρολόνη, κ.τ.λ

Προκαλούν αύξηση της μυϊκής δύναμης, της μυϊκής μάζας και βελτίωση της αντοχής, με την άνοδο της τιμής της αιμοσφαιρίνης και την αύξηση της παροχής οξυγόνου στους ιστούς (αναβολική δράση).

Η χρήση τους είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη. Σε εργασία που έγινε στον Καναδά το 1993 αναφέρεται ότι κατά τη διάρκεια των 12 μηνών της μελέτης εκτιμήθηκε ότι περίπου 83.000 παιδιά ηλικίας 11-18 ετών έκαναν χρήση αναβολικών ουσιών. Μελέτες από την Αγγλία αναφέρουν, ότι τα αναβολικά αποτελούν την τρίτη στη σειρά κατηγορία ουσιών που προσφέρονται στα παιδιά, μετά από την ινδική κάνναβη και τις αμφεταμίνες .

Σαν παρενέργειες αναφέρονται αλλαγές στα εξωτερικά χαρακτηριστικά του φύλου. Στις γυναίκες προκαλείται μικρό μέγεθος μαστών, υπερτρίχωση, αύξηση του μεγέθους της κλειτορίδας, διαταραχές της εμμηνορρυσίας και αλλοίωση της φωνής (ανδρογονική δράση). Στους άντρες παρατηρείται γυναικομαστία, ατροφία των όρχεων, ολιγοσπερμία και αλωπεκία . Και στα δύο φύλα προκαλείται πρόωρη σύγκληση των επιφύσεων και περιορισμός της αύξησης σε ύψος. Επίσης μπορεί να προκληθούν : αύξηση της αρτηριακής πίεσης, δερματίτιδες , βλάβες στο ήπαρ και τους νεφρούς, ψυχολογικά προβλήματα, όπως διαταραχές προσωπικότητας, επιθετική συμπεριφορά. κ.α. - Σοβαρότατες παρενέργειες αποτελούν η στεφανιαία νόσος και η αυξημένη πιθανότητα ανάπτυξης κακοήθων επεξεργασιών.

4. Διεγερτικά : Αμφεταμίνες, Εφεδρίνη, Κοκαΐνη Καφεΐνη, Φενφλουραμίνη, κ.τ.λ.

Αυξάνουν την αντοχή. Προκαλούν αίσθημα αυτοπεποίθησης και ενισχύουν την αυτοσυγκέντρωση.

Στις παρενέργειες περιλαμβάνονται: Αύξηση της θερμοκρασίας του σώματος, υπέρταση, διέγερση, τρόμος, αρρυθμίες, , απώλεια γεύσης,. Σε παρατεταμένη και υπερβολική χρήση μπορεί να προκληθεί ακόμα και θάνατος .

5. Ναρκωτικά Αναλγητικά: Κωδεΐνη Οπιούχα, Μορφίνη, Πεθιδίνη, Μεθαδόνη, κ.α..

Χρησιμοποιούνται για την αύξηση της αντοχής στον πόνο (κυρίως πυγμαχία).

Προκαλούν εθισμό. Επίσης μπορεί να προκαλέσουν διαταραχές στο καρδιαγγειακό σύστημα, αρρυθμίες, εγκεφαλική αιμορραγία, απώλεια μνήμης ή προσανατολισμού καθώς και ψυχικές διαταραχές.

6. Διουρητικά : Σπιρονολακτόνη, Φουροσεμίδη, Υδροχλωροθειαζίδη κ.α.

Χρησιμοποιούνται για ταχεία απώλεια βάρους (κυρίως άρση βαρών, πάλη κ.α.) αλλά και για αποβολή ή αραίωση διαφόρων ουσιών στο αίμα. Σε αλόγιστη χρήση μπορεί να προκαλέσουν αφυδάτωση, μυϊκές διαταραχές καθώς και διαταραχές από το καρδιαγγειακό σύστημα..

7. β-Αναστολείς : Προπλανολόλη, Ακετοβουτυλόλη, Σοταλόλη κ.α.

β2-Διεγέρτες : Κλενβουτερόλη

Οι β-αναστολείς προκαλούν βραδυκαρδία, ελάττωση του μυϊκού τρόμου κ.τ.λ. Σε μικρές δόσεις δεν προκαλούν ιδιαίτερα προβλήματα. Σε παρατεταμένη χρήση και μεγάλες δόσεις υπάρχει πιθανότητα εγκεφαλικών επεισοδίων.

Η Κλενβουτερόλη είναι βρογχοδιασταλτικό και θεωρείται ότι είναι αποτελεσματική σε αθλητές που πάσχουν από βρογχικό άσθμα, επιτρέποντας έτσι τη συμμετοχή τους στον πρωταθλητισμό. Η θετική της δράση σε μη ασθματικούς αθλητές αμφισβητείται. Συχνά συνδυάζεται με αναβολικά. Χρησιμοποιήθηκε ευρέως στην ολυμπιάδα της Βαρκελώνης.

Προκαλεί ταχυκαρδία, αρρυθμίες κ.τ.λ. .

8. Κρεατίνη :

Αυξάνει τη μυϊκή μάζα. Χρησιμοποιείτε κυρίως από τους μπόντι μπάλντερς. Σε μεγάλες δόσεις και παρατεταμένη χρήση προκαλεί διαταραχές στην καρδιά και τους νεφρούς.

9. Ινσουλίνη :

Χρησιμοποιείται σαν αναβολική ορμόνη στα αθλήματα δύναμης. Δεν υπάρχει βιβλιογραφική τεκμηρίωση ως προς τη θετική της επίδραση, τουναντίον υπάρχουν αναφορές για υπογλυκαιμικά επεισόδια. Συνδυάζεται συχνά με αναβολικά στεροειδή. Η νόμιμη χρήση της επιτρέπεται σε αθλητές με ινσουλινοεξαρτώμενο σακχαρώδη διαβήτη .

10. Πεπτιδικές Ορμόνες: Ερυθροποιητίνη, ACTH, Αυξητική ορμόνη, κ.τ.λ

Η Ερυθροποιητίνη επιτυγχάνει την αύξηση των ερυθρών αιμοσφαιρίων και τη μεταφορά οξυγόνου στους ιστούς. Από το 1998 έχει παρασκευαστεί συνθετική Ερυθροποιητίνη, συμπληρώνοντας το ντόπινγκ του αίματος που σε συνδυασμό με μεταγγίσεις από αίμα του ίδιου του πρωταθλητή, χρησιμοποιείται για την βελτίωση των επιδόσεων στις αερόβιες ασκήσεις και αθλήματα όπως η ποδηλασία, η κολύμβηση, οι δρόμοι μεγάλων αποστάσεων κ.α. Λόγω της αυξημένης γλοιότητας του αίματος (υψηλές τιμές αιμοσφαιρίνης και απώλεια υγρών με την έντονη εφίδρωση) μπορεί να προκληθούν

έμφραγμα του μυοκαρδίου και θρομβοεμβολικά επεισόδια στα εγκεφαλικά ή άλλα αγγεία

Η ACTH αυξάνει τη μυϊκή μάζα και τη μυϊκή ισχύ με την αύξηση των κορτικοστεροειδών στο αίμα. Προκαλεί επίσης ευφορία. Σε παρατεταμένη χρήση προκαλεί αλλοίωση των χαρακτηριστικών του φύλου, υπέρταση, οστεοπόρωση κ.τ.λ.

Η αυξητική ορμόνη χρησιμοποιείται συνήθως σε συνδυασμό με αναβολικά στεροειδή για την αύξηση της μυϊκής δύναμης. Παρά την σχετικά ευρεία χρήση της δεν υπάρχουν αποδείξεις για την αύξηση της απόδοσης στα διάφορα αθλήματα (κυρίως άρση βαρών). Προτιμάται από τις αθλήτριες διότι δεν προκαλεί αρρενοποίηση. Παρ' όλο που η προμήθειά της είναι δαπανηρή, επιλέγεται από τους υψηλού επιπέδου πρωταθλητές διότι η ανίχνευση της στα ούρα είναι δύσκολη. Στις παρενέργειες συμπεριλαμβάνονται η υπέρταση, ο γιγαντισμός, η μεγαλακρία κ.τ.λ.

11. Γονιδιακό Ντόπινγκ :

Οι γονιδιακές θεραπείες χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση νοσημάτων όπως οι αναιμίες, η μυϊκή δυστροφία, οι παθήσεις των περιφερικών αγγείων κ.τ.λ. Η χρήση τους για τη βελτίωση της απόδοσης των αθλητών είναι απαγορευμένη .

Επεμβαίνοντας γονιδιακά είναι δυνατόν να μετατραπεί η αναλογία των μυϊκών ινών με αυξημένη ή ελαττωμένη συσταλτικότητα, βοηθώντας έτσι τούς αθλητές των δρόμων για μικρές (σπρίντερς) ή για μεγάλες (μαραθωνοδρόμοι) αποστάσεις.. Στα πλαίσια του γονιδιακού ντόπινγκ υπάρχουν μελέτες όπως αυτή για την προσπάθεια αναστολής της

λειτουργίας της μυοστατίνης, η οποία έχει σαν αποτέλεσμα την αυξημένη μυϊκή ανάπτυξη, δύναμη και αντοχή.

12. Φυσικό Ντόπινγκ :

Η έννοια "φυσικό ντόπινγκ" χρησιμοποιείτε για τις αθλήτριες που μένουν έγκυες και στη συνέχεια διακόπτουν την εγκυμοσύνη στον τρίτο ή τέταρτο μήνα, 1 έως 2 μήνες πριν από τους αγώνες. Επωφελούνται με τον τρόπο αυτό από την αύξηση των οιστρογόνων-προγεστερόνης που παρατηρείται στις πρώτες εβδομάδες της εγκυμοσύνης, η οποία ασκεί αναβολική δράση. Μετά από τη διακοπή της κύησης και μέχρι τους αγώνες η στάθμη των ορμονών μειώνεται σταδιακά.

Οι αθλήτριες επίσης χρησιμοποιούν ορμονικά σκευάσματα για την ρύθμιση του εμμηνορροϊκού τους κύκλου.

Όσα αναγράφονται στις προηγούμενες παραγράφους, αποτελούν ένα σχετικά μικρό δείγμα των μέσων που χρησιμοποιούνται για ντόπινγκ. Επίσης πρέπει με ιδιαίτερη έμφαση να τονιστεί ότι πολλά από τα σκευάσματα, κυρίως αυτά που δεν ανήκουν στην κατηγορία των φαρμάκων, διατίθενται ελεύθερα από τα ειδικά καταστήματα, το διαδίκτυο ή τα φαρμακεία.

Τέλος θα πρέπει να αναφερθεί ότι το ντόπινγκ είναι ιδιαίτερα διαδεδομένο και στα ζώα, κυρίως στα άλογα αγώνων κ.τ.λ.

Βέβαια δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι ένα είδος "ντόπινγκ" είναι και ο καφές που πίνουμε καθημερινά, το τσάι, η κόκα κόλα, η σοκολάτα ή ακόμα και το Βιάγκρα!

Πίσω από τις μάσκες

Αναφέραμε λίγο πριν τη χρήση των διουρητικών σαν «μάσκα» για άλλες ουσίες. Τι είναι όμως αυτές οι «μάσκες»; Πρόκειται για ουσίες που δεν βοηθούν τον αθλητή με κάποιο τρόπο, αλλά χρησιμοποιούνται μόνο και μόνο για να καλύψουν την ύπαρξη κάποιων άλλων απαγορευμένων ουσιών στον οργανισμό του αθλητή.

Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η επιτεστοστερόνη, η οποία είναι μια βιολογική «έκδοση» της τεστοστερόνης που δεν ενισχύει τον οργανισμό. Επειδή όμως τα τεστ ενάντια στο ντοπάρισμα λειτουργούν μετρώντας το λόγο της τεστοστερόνης προς την επιτεστοστερόνη, ένας αθλητής που έχει κάνει χρήση τεστοστερόνης είναι πιθανό να εισαγάγει στον οργανισμό του επιπλέον επιτεστοστερόνη, προκειμένου να μεγαλώσει τον παρονομαστή και να μικρύνει το αποτέλεσμα του κλάσματος.

Παρόμοια αποτελέσματα, υπό συνθήκες, μπορεί να έχει και η χρήση ειδικών φαρμάκων που επιδρούν στα νεφρά. Οι περισσότερες ουσίες στον οργανισμό παίρνουν τη μορφή οργανικών οξέων, τα οποία αποβάλλονται μέσω των ούρων χάρη σε μια πρωτεΐνη που υπάρχει στα νεφρά. Αν με κάποια ειδικά φάρμακα η πρωτεΐνη αυτή μπλοκαριστεί, τότε τα δείγματα ύπαρξης των ουσιών στο σώμα δεν θα αποβληθούν μέσω των ούρων και δεν θα είναι ανιχνεύσιμα στον έλεγχο ντόπινγκ.

Έτσι, καθώς η δόξα και η φήμη του νικητή μιας μεγάλης διοργάνωσης εξαπλώνεται σε παγκόσμιο επίπεδο, διογκώνεται και ο πειρασμός χρήσης πιο αποτελεσματικών και λιγότερο ανιχνεύσιμων ουσιών. Και δυστυχώς υπάρχει μια μερίδα αθλητών, ευτυχώς μικρή, που προτιμούν να χρησιμοποιήσουν αθέμιτα μέσα για αυτή τη δόξα, θέτοντας όμως σαν αντίτιμο σε άμεσο κίνδυνο την ίδια την υγεία τους. Ένα τίμημα πολύ μεγάλο, καθώς η υγεία είναι ένα αγαθό που πρέπει όλοι να θυμόμαστε πως είναι ανεκτίμητο και πολύ πιο πολύτιμο από οποιαδήποτε μετάλλια, κέρδη και τιμές.

Ποια είναι τα αίτια της εξάπλωσης του ντόπινγκ

- Η υπερβολική εμπορευματοποίηση στο χώρο του αθλητισμού.
- Η έκρηξη των τηλεοπτικών δικαιωμάτων σε συνδυασμό με τα μεγάλα συμβόλαια χορηγίας
- Οι πολλές αθλητικές διοργανώσεις
- Τα συμβόλαια των χορηγών που πριμοδοτούν ανάλογα με τα αποτελέσματα ή τα μετάλλια που θα κατακτήσουν οι αθλητές σε μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις.
- Η πίεση που δέχονται οι αθλητές από τον περίγυρό τους (από τον προπονητή μέχρι το γιατρό, τον αρχηγό της ομάδας και τους συγγενείς),
- Διάφοροι οικονομικοί παράγοντες που θέλουν να "παράγουν" ακατάπαυστα αθλητές με μεγάλη προβολή από τα μέσα ενημέρωσης οδηγεί σε αύξηση του προσωρινού χαρακτήρα της καριέρας νεαρών αθλητών.
 - Ο εγωισμός για εκείνους που δεν δέχονται την ήττα.
 - Η οικονομική στενότητα για κάποιους έστω να αθληθούν.
 - Η έλλειψη εξασφαλισμένης δουλειάς για το μέλλον, μέσα από την απόκτηση γνώσης.
- Οι ελπίδες των γονέων να ζήσουν το όνειρό τους μέσα από τα παιδιά τους.
- Η εντύπωση που δίνουν τα ΜΜΕ πως για να υπάρχουν πρέπει να είσαι διάσημος.
- Οι φιλοδοξίες των προπονητών.

Με την εμπορευματοποίηση του αθλητισμού, όπως είδη αναφέρθηκε, το δέλεαρ μιας λαμπρής καριέρας με άφθονο χρήμα και δόξα είναι μεγάλο. Οι πρωταθλητές-πρωταγωνιστές, είτε πρόκειται για δημοφιλή ομαδικά αθλήματα όπως το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ, είτε για ατομικά όπως ο στίβος, αποτελούν ινδάλματα, πρότυπα. Είναι δε γνωστό ότι ακόμα και χωρίς ιδιαίτερα σημαντική διάκριση-επίδοση, που σε ορισμένα αθλήματα μπορεί να μην είναι αποκλειστικά δικό του επίτευγμα, ένα παιδί είναι δυνατό να προσπορίσει οφέλη όπως η πριμοδότηση για εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σαν παράδειγμα μπορούν να αναφερθούν τα ομαδικά αθλήματα όπου ο νέος δεν είναι απαραίτητο να συμμετάσχει στον αγώνα αλλά αρκεί το όνομα του να αναγράφεται στη λίστα της ομάδας. Παρόμοιο παράδειγμα αποτελεί και ο νεαρός που

συμμετάσχει στο πλήρωμα ιστιοπλοϊκού όπου η διάκριση είναι ουσιαστικά έργο του έμπυρου αρχηγού ή άλλων μελών του πληρώματος. Η επιτυχία, η νίκη του αντιπάλου, χρειάζεται αυξημένη δύναμη, αντοχή, αυτοσυγκέντρωση, ανοχή στον πόνο κ.τ.λ. και όταν όλα αυτά δεν είναι εφικτά με τις φυσικές δυνάμεις του αθλητή, η χρησιμοποίηση κάποιας αθέμιτης μεθόδου αποτελεί μεγάλη πιθανότητα. Φυσικά με τον τρόπο αυτό το πνεύμα του ευ αγωνίζεσθε αποτελεί σκέψη μόνο για ρομαντικούς.

ΠΟΙΟΥΣ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

Στις μέρες μας ακόμη και αυτοί που δεν ασχολούνται με τον αθλητισμό θέλουν να είναι δυνατοί με μεγάλη αντοχή και καλή εξωτερική εμφάνιση. Όλοι θέλουν να είναι νικητές (κοινωνία των νικητών-ηττημένων) έστω και εάν αυτό προϋποθέτει κάποιες λιγότερο ή περισσότερο σημαντικές θυσίες. Εάν η απόκτηση υπερφυσικών δυνάμεων ενδιαφέρει τον καθένα από εμάς, είναι πολύ φυσικό πολύ περισσότερο να ενδιαφέρει αυτούς που ασχολούνται με τον αθλητισμό .

Το ντόπινγκ αφορά κυρίως τους πρωταθλητές και ιδιαίτερα αυτούς που ασχολούνται με τον επαγγελματικό ή τον υψηλότερο επιπέδου πρωταθλητισμό. Επίσης είναι ιδιαίτερα διαδεδομένο στα γυμναστήρια όπου συχνάζουν αυτοί που δεν στοχεύουν σε κάποια αθλητική διάκριση, αλλά έχουν σκοπό να διαμορφώσουν ένα μυώδες σώμα που να ξεχωρίζει.

Η σωματοδόμηση, το μπόντι μπίλντινγκ, δεν είναι κάτι που είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί γρήγορα και εύκολα, χρειάζεται επιμονή, κόπο, χρόνο και χρήμα. Έτσι εάν προταθεί στον επίδοξο μπόντι μπίλντερ κάποιος τρόπος ο οποίος θα επιταχύνει τη διαδικασία αυτή, γίνεται άμεσα κατανοητή η ευκολία με την οποία μπορεί να ενδώσει στον πειρασμό, ένα νεαρός ηλικίας άτομο. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν και όσοι πάσχουν από το 'Σύνπλεγμα του Άδωνη' που είναι νεαροί οι οποίοι μη μπορώντας να εντυπωσιάσουν τους άλλους και ιδιαίτερα το αντίθετο φύλο με κάποιο από τα προσόντα τους, χρησιμοποιούν το σώμα τους αποκτώντας έτσι αίσθημα υπεροχής και αυτοπεποίθηση.

Από όλα αυτά φαίνεται ότι το ντόπινγκ δεν έχει σχέση μόνο με τον αθλητισμό αλλά αποτελεί ευρύτερο πρόβλημα δημόσιας υγείας.

Το Ντόπινγκ και τα παιδιά μας. Ντοπάρονται τα σημερινά παιδιά με διάφορες ουσίες;

Στη χώρα μας, στα παιδιά του νηπιαγωγείου δεν υπάρχει ντόπινγκ. Στα παιδιά του δημοτικού, περιορίζεται μόνο σε μια μικρή ομάδα την οποία αποτελούν αυτά που ασχολούνται σε επίπεδο πρωταθλητισμού, με συγκεκριμένα αθλήματα όπως π.χ. η ενόργανη γυμναστική, η κολύμβηση. Για να δοθεί έμφαση αρκεί να αναφερθεί ότι στα αθλήματα αυτά οι πρωταθλητές και οι ολυμπιονίκες έχουν ηλικίες που κυμαίνονται μεταξύ των ετών. Γίνεται δε φυσικά αντιληπτό ότι οι διακρίσεις είναι αποτέλεσμα προπονήσεων που έχουν αρχίσει πριν από μερικά χρόνια. Στους εφήβους και τους νεαρούς ενήλικες είναι βέβαιο χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή.

Οι πιθανότητες του ντόπινγκ αυξάνονται, ανάλογα με το άθλημα και το βαθμό ενασχόλησης με τον αθλητισμό. Παρατηρείται κυρίως στα παιδιά που ετοιμάζονται για επαγγελματικό πρωταθλητισμό, σε αυτά που κάνουν υπέρ-πρωταθλητισμό, καθώς και σε εκείνα που οι επιδόσεις τους υπόσχονται μελλοντικούς πρωταθλητές . Στα παιδιά που απλά αθλούνται στο σχολείο ή σε κάποιο όμιλο ή ομάδα (ποδόσφαιρο, μπάσκετ, τένις, πολεμικές τέχνες κ.τ.λ.) έστω και κάπως εντατικά, οι πιθανότητες είναι μικρές έως ανύπαρκτες. Επίσης όπως είδη αναφέρθηκε οι θαμώνες των γυμναστηρίων για μπόντι μπίντινγκ ανήκουν στην ομάδα υψηλού κινδύνου.

Το πρόβλημα εντοπίζεται στο ότι οι νεαρές ηλικίες είναι πολύ πιο εύκολο να εξαπατηθούν, για αυτό και αποτελούν εύκολο στόχο όσων ασχολούνται με την εμπορία και τη διακίνηση απαγορευμένων και μη ουσιών. Η σημασία της επαγρύπνησης των γονέων και των παιδιάτρων που πολλές φορές σε αυτές τις ηλικίες δεν είναι εύκολη, έχει τεράστια σημασία. Στην διεθνή βιβλιογραφία υπάρχουν στατιστικές που αναφέρονται σε ποσοστά 1-2% στα κορίτσια και 3-12% στα αγόρια. Σε άλλες εργασίες που περιλαμβάνουν και τα δύο φύλα δημοσιεύτηκαν ποσοστά ντόπινγκ 3-6% με υπερίσχυση των αρρένων . Λόγω όμως του ότι οι μελέτες αυτές στις περισσότερες περιπτώσεις στηρίζονται σε ερωτηματολόγια τα οποία συμπληρώνονται από τους ίδιους τους εφήβους ή νεαρούς ενήλικες, μάλλον είναι πιθανότερο οι αριθμοί να είναι πολύ μεγαλύτεροι. Σε άλλες ερευνητικές εργασίες που αφορούν παιδιά ηλικίας 12-15 ετών, η συχνότητα του ντόπινγκ αναφέρεται ότι φτάνει το 35% ενώ για μεγαλύτερους των 17 ετών νέους το 80%. Στα ποσοστά αυτά όμως θα πρέπει να τονιστεί ότι συμπεριλαμβάνονται και καταλαμβάνουν μεγάλο μέρος τα συμπληρώματα διατροφής .

Επίσης η μοριοδότηση που ακολουθεί τις επιτυχίες των νεαρών αθλητών για την εισοδό τους στις πανεπιστημιακές σχολές, το πρώτο ίσως μεγάλο έπαθλο που διεκδικεί ένας νεαρός αθλητής, έχει μετατρέψει τους ετήσιους Πανελλήνιους Αθλητικούς Αγώνες, όπως παρατηρούν καθηγητές Φυσικής Αγωγής από την Αττική με πείρα στον χώρο, σε «ρωμαϊκή αρένα» με έπαθλο την πολυπόθητη θέση στο πανεπιστήμιο. Την τελευταία ειδικά τριετία η εμφάνιση «εξωπραγματικών», όπως χαρακτηρίζονται από καθηγητές Φυσικής Αγωγής, επιδόσεων από εφήβους που συγκρίνονται μόνο με εκείνες «φτασμένων» αθλητών, έχει προκαλέσει τις κατ' αρχάς αντιδράσεις γονέων και καθηγητών, οι οποίοι ανησυχούν για την κατάληξη των ίδιων των μαθητών, αλλά και για την πιθανή αλλοίωση των αποτελεσμάτων που επιδρούν αρνητικά στη δυνατότητα να περάσουν το κατώφλι των πανεπιστημίων οι πραγματικά άξιοι και αμιλλώμενοι. Το υπουργείο Παιδείας προχωρεί σε αιφνιδιαστικούς δειγματοληπτικούς ελέγχους μόνο κατά τη διάρκεια των αγώνων, οι οποίοι όμως πραγματοποιούνται σε ένα πολύ μικρό ποσοστό των συμμετεχόντων. «Κατά αυτόν τον τρόπο δεν παρακολουθούνται οι αθλητές ούτε στη διάρκεια των προπονήσεών τους ούτε στην προετοιμασία, το κρίσιμο δηλαδή χρονικό διάστημα όπου συνηθίζεται η χορήγηση τέτοιων σκευασμάτων τονίζουν γονείς που θέλουν να κρατήσουν την ανωνυμία τους και έχουν αμφισβητήσει κατά καιρούς την εγκυρότητα των μαθητικών αγώνων. Η πίεση, όμως, που φαίνεται να ασκείται και από το οικογενειακό περιβάλλον σε αυτόν τον τομέα δείχνει να αποτελεί παράγοντα που ωθεί τον νέο αθλητή να επιλέξει τη «φαρμακευτική οδό».

Όποια και αν είναι όμως η αλήθεια για την πραγματική συχνότητα του ντόπινγκ στην παιδική ηλικία, είναι μεγάλο λάθος να δηλητηριάζεται ο ενθουσιασμός και η αγάπη των παιδιών για τον αθλητισμό. Δεν πρέπει δε ποτέ να ξεχνάμε ότι αθλητισμός σημαίνει

σωματική και ψυχική υγεία, συλλογικό πνεύμα, πειθαρχία, αυτοπειθαρχία, ευγενή άμιλλα, αποφυγή βλαβερών συνηθειών και περισσότερο από όλα ψυχαγωγία και χαρά.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

Το μαγικό ελιξίριο που θα μπορούσε να μας δώσει υπεράνθρωπες δυνάμεις, χωρίς σε καμία περίπτωση να βλάπτει τον οργανισμό μας, ακόμα δεν έχει βρεθεί.

Μολονότι στη διεθνή βιβλιογραφία υπάρχουν, ευτυχώς ελάχιστες αντίθετες απόψεις, είναι σίγουρο ότι κανείς δεν πρέπει να υποστηρίζει ή να ενθαρρύνει οποιοδήποτε είδος ντόπινγκ.

Είναι γνωστό ότι η οποιαδήποτε χρήση φαρμάκων για θεραπευτικούς σκοπούς συνοδεύεται σχεδόν πάντα από ανεπιθύμητες ενέργειες μικρότερης ή μεγαλύτερης σημασίας. Έτσι, είναι αυτονόητο ότι η λήψη δόσεων κατά πολύ μεγαλύτερων από τις συνιστώμενες θεραπευτικές και μάλιστα από υγιή άτομα, όπως συμβαίνει με τη λήψη των αναβολικών ανδρογόνων στεροειδών από αθλητές, δεν μπορεί παρά να **συνοδεύεται ομοίως από ανεπιθύμητες ενέργειες, κάποτε ιδιαίτερα επικίνδυνες για την υγεία των αθλητών**. Γενικά, από τη χρήση των αναβολικών στη θεραπευτική, είναι γνωστές οι ανεπιθύμητες ενέργειες που μπορούν να εμφανισθούν, πάντα δε, πριν από τη χορήγηση τους σε ασθενείς, λαμβάνεται υπόψη η σχέση της επικινδυνότητας τους προς τα αναμενόμενα οφέλη.

Στην περίπτωση των αθλητών σαφή συμπεράσματα δεν μπορούν εκ του ασφαλούς να εξαχθούν. Όπως ήδη αναφέρθηκε, κλινικές μελέτες δεν είναι δυνατό να διεξαχθούν για ηθικο-δεοντολογικούς λόγους και έτσι τα διαθέσιμα στοιχεία προέρχονται κυρίως από παρατηρήσεις σε άτομα που λαμβάνουν αναβολικά στεροειδή θεραπευτικά ή από μεμονωμένα περιστατικά αθλητών που εμφάνισαν συγκεκριμένα προβλήματα υγείας, χωρίς όμως να έχει επιστημονικά τεκμηριωθεί η ευθύνη της λήψης των ουσιών αυτών. Στις περιπτώσεις ντοπαρισμένων αθλητών το είδος και ο αριθμός των λαμβανόμενων αναβολικών, οι ακριβείς δόσεις ή η διάρκεια χρήσης τους δεν είναι γνωστά και όταν ομολογούνται δεν είναι βέβαιο ότι αντιστοιχούν στην πραγματικότητα.. Έτσι, ούτε από τα δημοσιοποιούμενα κατά καιρούς περιστατικά μπορούν να εξαχθούν ασφαλή συμπεράσματα για τις άμεσες ή μακροχρόνιες συνέπειες της χρήσης αναβολικών ανδρογόνων στεροειδών με σκοπό το ντόπινγκ.

Από την ανασκόπηση της διεθνούς βιβλιογραφίας προκύπτει ότι τα αναβολικά ανδρογόνα στεροειδή κατά τη χρόνια χρήση τους μπορούν να προκαλέσουν ένα πλήθος ανεπιθύμητων ενεργειών. Γενικά, οι ανεπιθύμητες αυτές ενέργειες μπορούν να διαιρεθούν στις αναμενόμενες, λόγω της ανδρογόνου δράσης των αναβολικών, που **αφορούν κυρίως τα γεννητικά όργανα**, τους δευτερεύοντες χαρακτήρες του φύλου και το ενδοκρινικό σύστημα και σε μη αναμενόμενες που περιλαμβάνουν σπανιότερα εμφανιζόμενες, αλλά ιδιαίτερα σοβαρές ανεπιθύμητες ενέργειες, που αφορούν πλείστα όργανα και συστήματα, όπως περιγράφονται στη συνέχεια.

Ήπαρ

Η χρόνια λήψη αναβολικών ανδρογόνων στεροειδών προκαλεί σημαντικές δομικές και λειτουργικές αλλαγές στο ήπαρ, αφού εκεί συντελείται η βιομετατροπή τους. Οι αλλαγές αυτές περιλαμβάνουν **ηπατική πελίωση** (σχηματισμό κύστεων γεμάτων με αίμα στο ηπατικό παρέγχυμα), **διόγκωση του ήπατος**, **χολοστατικό ίκτερο** και **ηπατοκυτταρικό αδένωμα**. Οι τιμές ηπατικών ενζύμων, όπως η γαλακτική αφυδρογονάση, η αλκαλική φωσφατάση, η ασπαρτική και η αμινοτρανσφεράση της αλανίνης, εμφανίζονται αυξημένες, αλλά συχνά επανέρχονται στις φυσιολογικές, όταν η χρήση των αναβολικών διακοπεί. Η διαταραχή των ηπατικών λειτουργιών για μεγάλο χρονικό διάστημα **μπορεί να προκαλέσει κίρρωση** σημαντικού βαθμού, με αποτέλεσμα τη συμφόρηση των ηπατικών αιμοφόρων αγγείων, τη διόγκωση του ήπατος και του σπληνός, τη δημιουργία κίρρωδων ανευρυσμάτων (συνήθως του κάτω οισοφαγικού πλέγματος) και γενικότερα την εμφάνιση συμπτωμάτων πυλαίας υπέρτασης.

Σημαντικές ηπατικές διαταραχές ή βλάβες παρατηρούνται συνήθως κατά τη λήψη C-17 αλκυλιωμένων παραγώγων, όπως η με-θυλτεστοστερόνη, η μεθανδροστενολόνη, η οξυμεθαλόνη, η οξανδρολόνη και η στανοζολόλη. Οι βλάβες αυτές, δομικές ή λειτουργικές, ανατάσσονται με τη διακοπή της λήψης. Μη αλκυλιωμένα στεροειδή, όπως η τεστοστερόνη και η νορτεστοστερόνη, δεν φαίνεται να προκαλούν ηπατικές βλάβες. Η οδός λήψης, από του στόματος ή ενδομυϊκά, των C-17 αλκυλιωμένων παραγώγων δεν φαίνεται να διαφοροποιεί την προκαλούμενη ηπατοτοξικότητα. Αντίθετα η χρήση των παραγώγων αυτών σε θεραπευτικά συνιστώμενες δόσεις την περιορίζει δραστικά. Η πιθανότητα καρκινογένεσης με αιτιολογικό ή εκλυτικό παράγοντα τη χρήση αναβολικών στεροειδών, παρά τον ικανό αριθμό περιστατικών που έχουν αναφερθεί στη διεθνή βιβλιογραφία, είναι ακόμη ανοικτή σε συζήτηση και διερευνάται διεθνώς.

επιδράσεις στην αναπαραγωγή

Στις γυναίκες τα αναβολικά προκαλούν φαινόμενα «αρρενοποίησης», που εκδηλώνονται με αλλαγές στη χροιά της φωνής, δασυτριχισμό, αλλά και μείωση της τριχοφυΐας της κεφαλής (φαλάκρα) ανδρικού τύπου. Οι εκδηλώσεις αυτές μπορεί να παραμείνουν ακόμη και μετά τη διακοπή της λήψης των αναβολικών. Οι ανεπιθύμητες ενέργειες που αφορούν την αναπαραγωγή περιλαμβάνουν **διαταραχές της εμμήνου ρύσεως, ατροφία της μήτρας**, μείωση του μεγέθους του στήθους, αύξηση του μεγέθους της κλειτορίδας και αυξημένη λίμπιντο. Να σημειωθεί εδώ ότι **κάποιες από τις ανεπιθύμητες ενέργειες παραμένουν και μετά τη διακοπή της λήψης των αναβολικών στεροειδών.**

Στους άνδρες μπορεί να εμφανιστεί γυναικομαστία, λόγω βιο-μετατροπής των ανδρογόνων στεροειδών σε οιστρογόνα, όπως η οιστραδιόλη και η οιστρόνη, αλλά και ελάττωση της τριχοφυΐας της κεφαλής. Οι επιδράσεις των αναβολικών ανδρογόνων στεροειδών στο αναπαραγωγικό σύστημα του άνδρα περιλαμβάνουν ελάττωση των επιπέδων της ενδογενώς παραγόμενης τεστοστερόνης, των γοναδοτροπινών και της

σφαιρίνης που **συνδέεται με τις ορμόνες του φύλου**. Ακόμη, παρατηρείται μείωση του μεγέθους των όρχεων, **μείωση του αριθμού, της κινητικότητας, καθώς και της μορφολογίας των σπερματοζωαρίων**, λόγω της δόσοεξαρτώμενης καταστολής της ωχρινότροπου (LH) και της θυλακιοτρόπου ορμόνης (FSH) (υπογοναδοτροπικός υπογοναδισμός). Όταν η λήψη των στεροειδών διακοπεί, η παραγωγή και η μορφολογία του σπέρματος επανέρχεται στο φυσιολογικό, ύστερα από 4 έως 12 μήνες. Τέλος, παρατηρείται σημαντική **υπερτροφία του προστάτη**, ενώ η χρόνια χρήση αναβολικών πιθανά να οδηγεί και στην **πρόκληση καρκίνου**.

Καρδιαγγειακό σύστημα

Η χρήση αναβολικών στεροειδών μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα μεταβολές στις συγκεντρώσεις των λιποπρωτεϊνών του ορού που περιλαμβάνουν αύξηση της LDL και ελάττωση της HDL, ενώ παράλληλα **αυξάνεται η συνολική χοληστερόλη** και κατά συνέπεια ο **κίνδυνος αθηροσκλήρυνσης**. Οι μεταβολές των λιπιδίων είναι απρόβλεπτες, ποικίλουν μεταξύ των διαφόρων ατόμων, αλλά και των διαφόρων αναβολικών που χρησιμοποιούνται, ενώ άγνωστες είναι οι επιπτώσεις των μεταβολών αυτών στη νοσηρότητα και τη θνητότητα των αθλητών.

Τα αναβολικά στεροειδή προκαλούν **αύξηση της αρτηριακής πίεσης**, πιθανώς, λόγω κατακράτησης υγρών και νατρίου, αλλά και λόγω της αύξησης των επιπέδων της κορτιζόλης του αίματος και της υπερασβεστιαϊμίας που προκαλούν. Η προκαλούμενη υπερασβεστιαϊμία μπορεί να προκαλέσει στους αθλητές συμπτώματα αδυναμίας και εύκολης κόπωσης, αλλά και σοβαρότερες για την υγεία τους εκδηλώσεις, όπως **νεφρολιθίαση, πεπτικό έλκος και ανώμαλη εναπόθεση ασβεστίου στις αρθρώσεις, τους οφθαλμούς και το δέρμα**. Παράλληλα, τα αναβολικά αναστέλλουν τη βιοσύνθεση των παραγόντων πήξης του αίματος, με αποτέλεσμα την ελάττωση της πήκτικότητας του και την **πρόκληση παρατεταμένων αιμορραγιών** (ρινοραγίες, μώλωπες κ.λ.π.).

Τέλος, πολυάριθμες μελέτες έχουν συσχετίσει τη χρόνια χρήση αναβολικών στεροειδών με την πρόκληση **διατακτικής μυοκαρδιοπάθειας, ισχαιμίας του μυοκαρδίου, αγγειακών εγκεφαλικών και γενικότερων θρομβοεμβολικών επεισοδίων, αλλά και αιφνίδιων θανάτων καρδιακής αιτιολογίας**. Οι ακριβείς κίνδυνοι μιας τέτοιας χρήσης για την καρδιακή λειτουργία είναι εξαιρετικά δύσκολο να επιβεβαιωθούν, λόγω της έλλειψης κλινικών μελετών, αλλά και λόγω του μεγάλου αριθμού φαρμακευτικών ουσιών (ιδιαίτερα διεγερτικών) που χρησιμοποιούν οι αθλητές ταυτόχρονα με τα αναβολικά.

Μυοσκελετικό σύστημα

Λόγω του γεγονότος ότι οι μεταβολές στη δύναμη των τενόντων δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τις αυξήσεις της μυϊκής δύναμης από τη χρήση των αναβολικών, συχνά παρατηρούνται ρήξεις των τενόντων, ενώ δεν είναι σπάνιες και ταυτόχρονες

εκτεταμένες κακώσεις των μυών (θλάσεις, διαστρέμματα κ.ά). **Αν τα αναβολικά χορηγηθούν πριν ή κατά την ήβη, προκαλούν πρόωμη σύγκλιση των επιφύσεων των μακρών οστών και αναστολή της ανάπτυξης του σκελετού σε ύψος.**

Ψυχιατρικές εκδηλώσεις

Η χρόνια χρήση αναβολικών μπορεί να οδηγήσει στην **εμφάνιση παραληρήματος και παρανοϊκών, μανιακών ή υπομανιακών εκδηλώσεων και να ενεργοποιήσει λανθάνουσες ψυχοπαθολογικές καταστάσεις και ιδιαίτερα ψυχώσεις**. Οι χρήστες αναβολικών εμφανίζουν συχνότερα από τα φυσιολογικά άτομα **διαταραχές της προσωπικότητας, κυκλοθυμικά επεισόδια, αλλά και επεισόδια ευερεθιστότητας, άγχους, κατάθλιψης, θυμού, εχθρικής συμπεριφοράς και επιθετικότητας.**

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

Μολονότι το ντόπινγκ ήταν γνωστό από την πρώτη Ολυμπιάδα, και παρόλο που στις Ολυμπιάδες του 1920-1930 είχε είδη αποκτήσει διαστάσεις, η αθλητική κοινότητα μόλις το 1967 πήρε τα πρώτα μέτρα αντιμετώπισης. Οι αντιντόπινγκ έλεγχοι πρωτοεφαρμόστηκαν στην χειμερινή ολυμπιάδα της Grenoble και στην καλοκαιρινή του Mexico City το 1968. Το Νοέμβριο του 1999 ιδρύθηκε η παγκόσμια οργάνωση αντιντόπινγκ (WADA) ενώ ο παγκόσμιος κώδικας αντιντόπινγκ ψηφίστηκε τον Ιανουάριο του 2004 για να εφαρμοστεί από το 2006. Δημιουργήθηκαν επίσης εθνικοί οργανισμοί αντιντόπινγκ όπως η USADA (ΗΠΑ), η AADA (Αυστραλία) κ.τ.λ. Στην Ελλάδα έχουμε το εθνικό συμβούλιο καταπολέμησης του ντόπινγκ (ΕΣΚΑΝ).

Τα Διεθνή Πρότυπα Για τον Έλεγχο

Οι διαδικασίες ελέγχου ρυθμίζονται από τα διεθνή πρότυπα ελέγχου του Παγκόσμιου Κώδικα Αντι-ντόπινγκ. Τα διεθνή πρότυπα ελέγχου του Παγκόσμιου Κώδικα Αντι-ντόπινγκ αποτελούν υποχρεωτικά διεθνή πρότυπα (επιπέδου 2) και αναπτύχθηκε ως τμήμα του Παγκοσμίου Προγράμματος Αντι-ντόπινγκ. Ο έλεγχος πραγματοποιείται με έναν από τους δύο τρόπους:

- Εντός αγώνων έλεγχος (σε μια αθλητική διοργάνωση)

■ Εκτός αγώνων έλεγχος (στις συγκεντρώσεις ομάδων, στο σπίτι ή στο χώρο προπόνησης)

Όλοι οι μέθοδοι ακολουθούν τις ίδιες βασικές διαδικασίες συλλογής δειγμάτων, χρησιμοποιούν τον ίδιο εξοπλισμό δειγματοληψίας και ακολουθούν τα ίδια πρότυπα για τον έλεγχο όπως ορίζεται στον Παγκόσμιο Κώδικα Αντι-ντόπινγκ. Σύμφωνα με αυτό το έγγραφο υπάρχει επιλογή, ανακοίνωση, δειγματοληψία και εργαστηριακή ανάλυση.

Από το σύντομο αυτό χρονολόγιο φαίνεται ότι, η οργανωμένη αντίδραση στο ντόπινγκ άργησε, λόγω συγκεκριμένων κατά πάσα πιθανότητα αιτίων, για περισσότερα από εκατό περίπου χρόνια. Τα κατασταλτικά μέτρα, δεν είναι εύκολο να έχουν ικανοποιητική απόδοση. Για να αντιμετωπιστεί το ντόπινγκ αποτελεσματικά θα πρέπει να γίνουν ιδιαίτερα εντατικές και μελετημένες προσπάθειες. Για την ώρα βρισκόμαστε ακόμα στη φάση όπου οι μέθοδοι ανίχνευσης ακολουθούν αργοπορημένα τις νέες μεθόδους ντόπινγκ ή και τις μεθόδους απόκρυψης, με πρόσφατο παράδειγμα την περίπτωση εργαστηρίων Balco. Η πιθανότητα αποκάλυψης στις περισσότερες περιπτώσεις εξαρτάται από την ουσία που χρησιμοποιείται, τη δόση, τον χρόνο λήψης και διακοπής της, το άθλημα, τη χώρα, την διοργάνωση και άλλα τυχαία ή μη γεγονότα.

Όπως φαίνεται όλοι όσοι ασχολούνται με την παιδική ηλικία (και όχι μόνο αυτοί) καθυστέρησαν σε πολύ μεγάλο βαθμό να μάθουν για πρακτικές που είναι από πολύ καιρό γνωστές σε αυτούς που ασχολούνται με τον πρωταθλητισμό. (Οι περισσότεροι αντιλήφθηκαν τις διαστάσεις του ντόπινγκ από τα παθήματα των Ελλήνων αθλητών στην Ολυμπιάδα της Αθήνας, ίσως και ντράπηκαν, χωρίς να γνωρίζουν ότι πριν από τους αγώνες οι μισοί ομάδα στίβου των ΗΠΑ είχε βρεθεί ντοπαρισμένη και αποκλείστηκε). Δίνεται δε ιδιαίτερη έμφαση στην παιδική ηλικία γιατί όπως φαίνεται οι ηλικίες των αθλητών και πρωταθλητών, κυρίως σε συγκεκριμένα, αγαπητά στα παιδιά αθλήματα, γίνονται όλο και πιο μικρές. Όμως και στα αθλήματα που τα ρεκόρ επιτυγχάνονται σε μεγαλύτερες ηλικίες οι προπονήσεις αρχίζουν πολύ νωρίτερα, υπάρχει δε ντόπινγκ και στις προπονήσεις.

Για να οργανωθεί μια αποτελεσματική παγκόσμια στρατηγική αντιμετώπισης του ντόπινγκ ίσως θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψη τα παρακάτω:

1. Όπως είναι γνωστό, σοβαρό ντόπινγκ χωρίς τη συμμετοχή, και καθοδήγηση των γιατρών δεν μπορεί να υπάρξει. Για τον λόγο αυτό πρώτα απ' όλα πρέπει να ενημερωθούν όλοι οι γιατροί ως προς το μέγεθος του προβλήματος, τις διαστάσεις που έχει πάρει, τους κινδύνους για τα παιδιά αλλά και τους αθλητές και πρωταθλητές.
2. Το ντόπινγκ θα πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν κάθε άλλο πρόβλημα δημόσιας υγείας, όπως το κάπνισμα, τα οιοπνευματώδη, τα ναρκωτικά κ.τ.λ.

Στόχος θα πρέπει να είναι η ύπαρξη καθαρού αθλητισμού. Η επίτευξή του όμως όπως φαίνεται προς το παρόν είναι δύσκολη διότι πρώτα απ' όλα χρειάζεται αλλαγή νοοτροπίας απέναντι στη ζωή. Επίσης, χρειάζεται αλλαγή νοοτροπίας και σε ότι αφορά τον αθλητισμό με κυριότερο σημείο την αποσύνδεση του από τα οικονομικά ή άλλα

οφέλη. Ο αθλητής θα πρέπει να χαίρεται με αυτό που κάνει για την υγεία και το πνεύμα του.

Για να ζήσουμε πρέπει να αθλούμαστε συστηματικά. Αυτό είναι γνωστό στους καρδιολόγους και σε όσους έχουν επισκεφτεί γιατρό. Η γυμναστική και τα αθλητικά πρέπει να αρχίζουν από τη μικρή παιδική ηλικία . Για να γίνει αυτό εφικτό θα πρέπει να δοθεί έμφαση στον μαζικό αθλητισμό και λιγότερο στον πρωταθλητισμό. Επίσης θα πρέπει να γίνει απόλυτα κατανοητή η διαφορά μεταξύ αθλητισμού και πρωταθλητισμού. Ίσως ακόμα και η πολιτεία δεν θα έπρεπε να προσφέρει πλουσιοπάροχα, χρήματα, θέσεις, επαγγελματική αποκατάσταση και τιμές, στο βαθμό που τα προσφέρει (τηλεγραφήματα από πρωθυπουργούς, επισκέψεις σε προέδρους δημοκρατίας) σε αυτούς που φέρνουν τα μετάλλια. Οι πομπές των χρυσοστεφανωμένων (ινδαλάτων, προτύπων θαυμασμού για τα παιδιά) νικητών και οι υπερβολικοί πανηγυρισμοί σε σύγκριση με την εικόνα αυτών που κάνουν τζόγκινγκ στους σκονισμένους δρόμους των μεγαλουπόλεων, μέσα στο καυσαέριο, μάλλον δεν μοιάζει σωστή. Η δημιουργία πάρκων, χώρων πρασίνου, γυμναστηρίων, κολυμβητηρίων, σταδίων, ποδηλατοδρομιών κτλ. με όλους τους σύγχρονους όρους ασφαλείας, σίγουρα θα συμβάλλει στην αύξηση όλων όσων ασχολούνται με την υγεία του σώματος τους, κάτι που αποτελεί και τον πραγματικό σκοπό και νόημα του αθλητισμού. Για όλα αυτά γίνεται εύκολα αντιληπτός και ο ιδιαίτερα σημαντικός ρόλος των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Η αλλαγή των πραγμάτων στο μέλλον, με την αποκοπή του πρωταθλητισμού από τους χορηγούς, τη διαφήμιση, την υπερεκτίμηση, τη δόξα και το χρήμα, μάλλον αποτελεί ουτοπική σκέψη, ούτε φυσικά και τα ρεκόρ που έχουν ξεπεράσει τα ανθρώπινα όρια μπορούν να γυρίσουν πίσω. Γι' αυτό και πιθανότατα θα χρειαστεί πολύς χρόνος μέχρι να επιστρέψουμε στο αρχαίο αθάνατο πνεύμα του αγνού πατέρα του Ολυμπισμού. Η αντιμετώπισή του, όπως όλοι ομολογούν, είναι πάρα πολύ δύσκολη. Μέσα ελέγχου υπάρχουν όσο και αν πολλές φορές μειονεκτούν σε σύγκριση με τις νέες μεθόδους ντόπινγκ. Όπως είναι όμως γνωστό μπροστά σε τέτοια προβλήματα τα κατασταλτικά μέτρα δεν επαρκούν. Χρειάζεται μια παγκόσμια στρατηγική αντιμετώπισης του ντόπινγκ. Για να εφαρμοστεί όμως θα πρέπει να αποφασιστεί μετά από ευρείες συζητήσεις και συνεννοήσεις με όλους όσους ασχολούνται με τον αθλητισμό, πρώτα από όλα τους ίδιους τους πρωταθλητές, τους προπονητές, τις Ομοσπονδίες, τους αθλητίατρος αλλά και γιατρούς, νομικούς, πολιτικούς κ.τ.λ .Περισσότερο από όλα, όπως είναι ευκολονόητο, ο αθλητισμός θα πρέπει να είναι χαρά, διασκέδαση, ευχαρίστηση, ικανοποίηση, υγεία και όχι αποτέλεσμα νόμιμων ή παράνομων επιστημονικών μεθόδων ή ιατρικών εργαστηρίων.

Επίσης θα πρέπει:

1. Σχολικός αθλητισμός με άσκηση, αγωγή υγείας, εκμάθηση κανόνων αθλημάτων. Ειδική ενημερωτική φροντίδα για τις επιπτώσεις του ντόπινγκ.
- 2.Ενιαίο προπονητικό πρόγραμμα για τις μικρές ηλικίες.

3. Ειδικός ρόλος στο ΤΕΦΑΑ για την αντιμετώπιση του φαινομένου και την ενημέρωση των αθλητών - προπονητών - παραγόντων .

4. Απαγόρευση κάθε μορφής διαφήμισης, έμμεσης ή άμεσης, μέσω αθλητών και κάθε ιδιωτικού συμφωνητικού μεταξύ εταιρειών και αθλητών ή προπονητών.

5. Εντατικοί έλεγχοι από το ΕΣΚΑΝ(Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης Ντόπινγκ)

6. Εξασφαλισμένη πλήρης υγειονομική φροντίδα των αθλητών - κάρτα εξέλιξης της υγείας τους.

7. Θεσμοθέτηση αυστηρών μέτρων ελέγχου εισαγωγής και διακίνησης των φαρμακοδιεγερτικών ουσιών, φαρμάκων, συμπληρωμάτων διατροφής και γενικά σκευασμάτων που αλλοιώνουν τη φυσική κατάσταση. Να απαγορευθεί κάθε διαφήμισή τους και να χορηγούνται μόνο κατόπιν ιατρικής συνταγογράφησης.

8. Ενίσχυση του ελεγκτικού ρόλου του Ε.Ο.Φ.

9.Ισόβιος αποκλεισμός των αθλητών που θα συλληφθούν ντοπαρισμένοι.

10. Ο εξορθολογισμός των κινήτρων που δίνονται σε αθλητές(για εισαγωγή στα πανεπιστήμια ή για κάποιο διορισμός στο δημόσιο κ.λ.π.).

Έλεγχοι doping εκτός αγώνων.

Έκτακτοι έλεγχοι γίνονται από τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και την Ι.Α.Α.Φ.

Οι έλεγχοι αυτοί ορίζονται από την Ι.Α.Α.Φ. σε συνεργασία με την Ε.Ο.Ε.

Οι Αθλητές Αθλήτριες ελέγχονται 4-6 φορές τον χρόνο.

Μεγάλη σημασία για την αποφυγή προβλημάτων είναι η σωστή και πλήρης ενημέρωση του «where about» (ειδικά έντυπα όπου καταγράφεται το προπονητικό πρόγραμμα κάθε Αθλητή, οι μετακινήσεις του στο Εξωτερικό, οι Αγώνες αλλά και οι χώροι διαμονής, προσωρινοί και μόνιμοι.

Όταν οι ελεγκτές εμφανισθούν για έλεγχο πρέπει σε διάστημα 2 ωρών το αργότερο να μπορούν να εντοπίσουν τους Αθλητές. Εάν δεν εντοπισθούν χαρακτηρίζονται « Non show». Τρεις τέτοιοι χαρακτηρισμοί είναι «Abscent» και γίνεται σύσταση, δεύτερο Abscent είναι «refusal» και επιβάλλεται ποινή.

Παράβαση κανονισμού ελέγχου αντι-ντόπινγκ

1.Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Κώδικα Αντι-ντόπινγκ, το ντόπινγκ ορίζεται ως η ύπαρξη μιας ή περισσότερων από τις παραβάσεις των κανόνων ελέγχου αντι-ντόπινγκ που αναφέρονται από το Άρθρο 2.1 ως το Άρθρο 2.8 του Κώδικα. Για παράβαση κάθε ενός από αυτούς τους κανόνες προβλέπονται διαφορετικές κυρώσεις, οι οποίες περιγράφονται λεπτομερώς στο άρθρο 10 του Κώδικα. Η περίοδος αποκλεισμού για τις παραβάσεις κανόνων ελέγχου αντι-ντόπινγκ είναι η ακόλουθη:

■ Εκτός από τις ουσίες ειδικής αναφοράς για παράβαση των Άρθρων 2.1 (Παρουσία Απαγορευμένης Ουσίας ή Μεταβολιτών ή Δεικτών της), 2.2 (Χρήση ή Αποπειραθείσα

Χρήση Απαγορευμένης Ουσίας ή Απαγορευμένης Μεθόδου) και 2.6 (Κατοχή Απαγορευμένων Ουσιών και Μεθόδων)

Πρώτη παράβαση: 2 έτη ,Δεύτερη παράβαση: Ισόβια

■ Για τις ουσίες ειδικής αναφοράς, εάν ο αθλητής μπορεί να αποδείξει ότι η χρήση της ειδικής ουσίας δεν πραγματοποιήθηκε με σκοπό να ενισχύσει την αθλητική απόδοση

Πρώτη παράβαση: Το ελάχιστο, μια προειδοποίηση και μια επίπληξη και καμία περίοδος αποκλεισμού από μελλοντικές αθλητικές διοργανώσεις και το μέγιστο, αποκλεισμός ενός έτους.

Δεύτερη παράβαση: 2 έτη ,Τρίτη παράβαση: Ισόβια

■ Για τις παραβάσεις του Άρθρου 2.3 (άρνηση ή αποτυχία υποβολής σε δειγματοληψία) ή του Άρθρου 2.5 (αλλοίωση ή απόπειρα αλλοίωσης οποιουδήποτε μέρους του ελέγχου ντόπινγκ)

Πρώτη παράβαση: 2 έτη ,Δεύτερη παράβαση: Ισόβια

■ Για τις παραβάσεις των Άρθρων 2.7 (Διακίνηση) ή 2.8 (Χορήγηση Απαγορευμένης Ουσίας ή Απαγορευμένης Μεθόδου), η περίοδος αποκλεισμού που επιβάλλεται είναι το ελάχιστο 4 έτη μέχρι και ισόβιος αποκλεισμός

■ Για τις παραβάσεις του Άρθρου 2.4 (αποτυχία συμπλήρωσης των εντύπων εντοπισμού ή/και διαφυγόντες έλεγχοι), η περίοδος αποκλεισμού θα είναι τουλάχιστον τρεις μήνες και το μέγιστο 2 έτη.

2. Όποιος χορηγεί σε αθλητή φυσική ή χημική ουσία ή βιολογικό ή βιοτεχνικό υλικό ή εφαρμόζει σε αυτόν μέθοδο που απαγορεύεται, με σκοπό τη βελτίωση της αγωνιστικής του διάθεσης, ικανότητας και απόδοσής του, κατά την διάρκεια Αθλητικών Αγώνων ή εν όψει της συμμετοχής του σε αυτούς, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη. Η επιβολή μόνο της χρηματικής ποινής με την παραδοχή ελαφρυντικών περιστάσεων αποκλείεται. Σε αυτόν που καταδικάστηκε επιβάλλεται και η απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος σχετικού με τον Αθλητισμό για χρονικό διάστημα ίσο με τη στερητική της ελευθερίας ποινή που του επιβλήθηκε.

3. Όποιος παρακωλύει τους αρμόδιους για έλεγχο Doping φορείς στην άσκηση του καθήκοντος τους τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος ύστερα από διενέργεια νόμιμου ελέγχου Doping, καταστρέφει, αλλοιώνει ή καθιστά ανέφικτη τη χρήση των δειγμάτων ή πλαστογραφεί νοθεύει ή αλλοιώνει την καταγραφή του αποτελέσματος του ελέγχου.

ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ

Ο προπονητής πρέπει να γνωρίζει τις οδηγίες για τους αθλητές, να πλουτίσει τις γνώσεις του για το Ντόπινγκ, να εφαρμόζει ένα διπλής κατεύθυνσης σύστημα

επικοινωνίας, να δίνει ανοιχτή υποστήριξη σε περίπτωση προβλήματος, να έχει συνεχή επαφή με το περιβάλλον του αθλητή (γονείς, σχολείο, τόπος, δουλειά), να διατηρεί επαφή με τα μαζικά μέσα ενημέρωσης για να ανεβεί το επίπεδο πληροφόρησης, να έχει θετική στάση και σεβασμό απέναντι στους κανόνες και την ηθική του αθλητισμού, να είναι προετοιμασμένος να χειρισθεί προβλήματα σε περίπτωση κατάχρησης αναβολικών, να έχει επίγνωση των κινδύνων και των πειρασμών στους οποίους εκτίθενται οι αθλητές όταν ταξιδεύουν στο εξωτερικό, να είναι προετοιμασμένος να βοηθήσει στον έλεγχο Ντόπινγκ των δικών του αθλητών και να πλουτίσει τις γνώσεις του για τις αρχές προπόνησης και νέων μεθόδων, να είναι σε θέση να αντικαταστήσει ενδεχόμενη κατάχρηση αναβολικού με καλύτερη προπόνηση. Τα παιδιά, οι αθλητές αξίζουν έναν προπονητή που να σέβεται. Να πιστεύει ότι δεν είναι το παν η απόδοση. Να γνωρίζει πως η ανθρωπινή μηχανή μπορεί να φτάσει στα όρια της, χωρίς να χρησιμοποιεί σαν δικαιολογία για διαφορές παρεκκλίσεις το «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Να μην ξεχνά ότι οι νέοι αθλητές μιμούνται την συμπεριφορά του και υιοθετούν τις αξίες που εκείνος διδάσκει. Γι' αυτό ο προπονητής σε όλες του τις επαφές με αθλητές, γονείς, συνάδελφους, διαιτητές κτλ. Πρέπει να προσπαθεί και να δίνει παραδείγματα υψηλού ήθους και ηθικής συμπεριφοράς με αξιοπρέπεια και θετικό πνεύμα.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Το μορφωτικό και πνευματικό επίπεδο των γονέων, οι επιρροές που οι ίδιοι είχαν δεχτεί σαν παιδιά, οι εμμονές και οι προσδοκίες τους, οι ανεκπλήρωτοι πόθοι, τα απραγματοποίητα όνειρα, οι χαμένες ευκαιρίες και οι κρυφές επιθυμίες καθορίζουν και την στάση τους απέναντι στα παιδιά.

Πρέπει πρώτα ο ίδιος ο γονέας να κατανοήσει και στην συνέχεια να μεταδώσει και να εμψυχήσει στα παιδιά του την αξία μιας ευγενούς άμμιλας και μιας ηθικής στάσης που θα απορρίπτει το παράνομο κέρδος, όσο και επικίνδυνη χρήση φαρμακευτικών ουσιών.

Ο γονέας πρέπει να βλέπει το παιδί ως ανεξάρτητη προσωπικότητα που δέχεται βεβαία μηνύματα από το περιβάλλον της οικογένειας, αλλά έχει και τις δικές του προτιμήσεις και φιλοδοξίες. Ο σωστός γονέας ενθαρρύνει αυτές τις φιλοδοξίες αλλά έχει και τα μάτια του ανοιχτά για τυχόν παρεκκλίσεις. Στο χώρο του αθλητισμού η σημαντικότερη παρέκκλιση, το βασικότερο ξεστράτισμα είναι η χρήση απαγορευμένων ουσιών.

Τελειώνοντας θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ενημέρωση των γονέων μπορεί να σώσει πολλούς νέους από την χρήση απαγορευμένων ουσιών δεδομένου ότι τα παιδιά που αθλούνται σε γυμναστήρια έρχονται σε άμεση επαφή με συμπληρώματα διατροφής, όπως η κρεατίνη, ο ρόλος των γονέων είναι ιδιαίτερα σημαντικός για την ασφάλεια των παιδιών, καθώς μια απλή συμβουλή και υπενθύμιση ότι "κάνουν κακό" πιθανώς να μην είναι αρκετές. Κάθε παιδί μπορεί να επηρεαστεί εύκολα από το δέλεαρ της γρήγορης μυϊκής ανάπτυξης και το ενδεχόμενο να γίνει ο "καλύτερος", οπότε ο γονέας καλείται να το συμβουλέψει και να το προστατέψει.

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Η πείρα έχει δείξει ότι επί πλέον του τακτικού τυχαίου ελέγχου πληροφοριακά προγράμματα και ενέργειες που μπορούν να επηρεάσουν τη γενικότερη στάση για το ζήτημα, είναι εξ ίσου σημαντικά. Τέτοια προγράμματα πρέπει να θεωρούνται οποιαδήποτε μπορούν να γίνουν για να περιορισθεί η έκταση του Ντόπινγκ και σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο. Τα πιο σημαντικά σημεία αυτών των προγραμμάτων είναι τα εξής:

Παροχή πληροφοριών για τους κινδύνους του Ντόπινγκ στην υγεία. Ενημέρωση για την περιορισμένη συμβολή των ουσιών Ντόπινγκ στη βελτίωση της επίδοσης. Προσπάθεια για την ανάπτυξη των ηθικών απόψεων, για τους σκοπούς και τα μέσα αθλητισμού, που να στοχεύουν στην καταδίκη του Ντόπινγκ και των άλλων τεχνικών μέσων για επίτευξη καλύτερων αποτελεσμάτων. Σύνταξη και διανομή ακριβών και λεπτομερών καταλόγων των διαφόρων αυτών ουσιών Ντόπινγκ, όπου να δηλώνεται και η χημική σύσταση και τα ονόματα των διαφόρων αναβολικών στο εμπόριο με αλφαβητική σειρά και σύμφωνα με τα διεθνή ψηφίσματα. Αυστηρότερος έλεγχος στις ιατρικές συνταγές για χορήγηση φαρμάκων που συμπεριλαμβάνονται σ' αυτά για το Ντόπινγκ. Αξίωση για επιβολή αυστηρότερων ποινών όχι μόνο στους αθλητές αλλά και στους προπονητές που έχουν κριθεί ένοχοι χορήγησης ουσιών ουσιών Ντόπινγκ στους αθλητές. Καθιέρωση και στήριξη πρακτικών και τακτικών εξετάσεων και σε εθνικό επίπεδο, παρέχοντας τα απαιτούμενα κονδύλια στους οργανωτές. Συνεργασία και με τις τελωνειακές αρχές για να αποφευχθεί η εισαγωγή αναβολικών και Συνεργασία με τις αστυνομικές αρχές για να εμποδιστεί η διανομή ναρκωτικών φαρμάκων και ουσιών Ντόπινγκ.

Αν η έμφαση εξακολουθήσει να δίδεται στους στόχους, όχι στα μέσα, και η δικαίωση και η ευτυχία να εξαρτώνται από το στεφάνι, την επιταγή ή την περγαμηνή και όχι από την απόλαυση της μάθησης ή της άθλησης, τότε το πρόβλημα όχι μόνο δεν θα λύνεται, αλλά θα εξακολουθήσει να επιδεινώνεται και τα παιδιά μας να θυσιάζονται στον βωμό των υπέρογκων και μονοδιάστατων προσδοκιών μας για οικονομική και κοινωνική επιτυχία.

Ερωτηματολόγιο για το Doping

1.Φύλο : Αγόρι Κορίτσι

2.Γραμματικές γνώσεις Γυμνάσιο

Λύκειο

Πανεπιστήμιο

3.Αθλήστε οργανωμένα σε κάποιο σύλλογο ; Ναι Όχι

4.Πόσες φορές την εβδομάδα κάνετε προπόνηση ;

Αρκετές

Λίγες

Καθόλου

5.Έχετε κάνει χρήση βιταμινών ως αθλητής; ναι όχι

6.Πιστεύετε ότι η χρήση συμπληρωμάτων διατροφής που επιτρέπονται (βιταμίνες κλπ) βελτιώνει την αθλητική απόδοση;

Ναι

Όχι

δεν γνωρίζω

7.Τι γνώμη έχετε για την χρήση αναβολικών ;

Αρνητική

θετική

Δεν γνωρίζω

8.Γνωρίζεται τις επιπτώσεις του Dopping στην υγεία ;

Ναι

Όχι

9. Αν ήσασταν/είστε αθλητής πιστεύετε ότι:

Θα έκανα χρήση αναβολικών ουσιών.

Θα έκανα χρήση αναβολικών ουσιών μόνο υπό την εποπτεία και θετική συγκατάβαση του προπονητή μου.

Θα έκανα χρήση αναβολικών ουσιών μόνο αν η διοργάνωση που θα συμμετείχα είχε για εμένα σημαντικό αντίκτυπο στον οικονομικό κοινωνικό ή ψυχολογικό τομέα.

Δεν θα έκανα χρήση αναβολικών ουσιών σε καμία περίπτωση.

10. Αν κάποιος αθλητής «πιαστεί» ντοπαρισμένος ποιος ευθύνεται:

Ο ίδιος

ο προπονητής

Ο γονιός

ο ιατρός

Όλοι οι παραπάνω

άλλοι παράγοντες

11. Πιστεύεται ότι το αντιντόπινγκ κοντρόλ αποτελεί τη λύση του προβλήματος;

Ναι

Όχι

μερικώς

12. Η πρόληψη αποτελεί πιο αποτελεσματική μέθοδο αντιμετώπισης;

Ναι

Όχι

Δεν γνωρίζω

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

Στο ερωτηματολόγιο μας για το Doping απάντησαν 58 κορίτσια ηλικίας 13-17.

Η πλειοψηφία των κοριτσιών (64%) δεν αθλείται σε κάποιο σύλλογο ενώ 36% αθλείται. Στη συνέχεια ρωτήθηκαν πόσες φορές την εβδομάδα αθλούνται .το 46% απάντησε, λίγες το 35% καθόλου και το 19% αρκετές ως αθλητές . το ευχάριστο είναι ότι στην ερώτηση μας αν έχουν κάνει χρήση βιταμινών το 100% των κοριτσιών απάντησε ΟΧΙ. Μπορεί κανένα από τα κορίτσια να μην έχει κάνει χρήση βιταμινών αλλά το 50% πιστεύει ότι η χρήση συμπληρωμάτων διατροφής που επιτρέπονται βελτιώνουν την απόδοση το 29% πιστεύει ότι δεν βελτιώνεται η αθλητική απόδοση και το 21% δεν γνωρίζει .

Ακόμα ένα θετικό των αποτελεσμάτων του ερωτηματολογίου είναι ότι κανένα κορίτσι δεν έχει θετική γνώμη για τη χρήση των αναβολικών, το 93% έχει αρνητική άποψη και το 7% δεν γνωρίζει. Μόνο το 93% ξέρει τις επιπτώσεις του Doping ενώ το 7% δεν γνωρίζει. Επίσης το 18% θα έκανε χρήση αναβολικών ουσιών μόνο αν η διοργάνωση που συμμετείχε είχε σημαντικό αντίπαλο στο οικονομικό, κοινωνικό και ψυχολογικό αντίκτυπο, ενώ το 82% δεν θα έκανε χρήση αναβολικών σε καμία περίπτωση. Αν κάποιος αθλητής πιαστεί ντοπαρισμένος θα ευθύνεται κατά την γνώμη του 21% των κοριτσιών ο ίδιος , το 21% πιστεύει ότι ευθύνεται ο γονιός,το 8% ο προπονητής και το 50% πιστεύει ότι ευθύνονται όλοι οι παραπάνω παράγοντες.

Στην ερώτηση για το αν το αντι-ντόπινγκ κοντρόλ είναι η λύση του προβλήματος το 15% απάντησε θετικά, το 3% πιστεύει ότι δεν αποτελεί λύση και το 75% πιστεύει ότι αποτελεί μερικώς , ενώ στην ερώτηση μας αν η πρόληψη αποτελεί πιο αποτελεσματική μέθοδο αντιμετώπισης το 90% είπε ναι, το 7% όχι και το 3% δεν γνωρίζει.

Κατά την γνώμη μας και με αφορμή τις απαντήσεις του ερωτηματολογίου, θα έπρεπε όλα τα παιδιά κάθε ηλικίας και ιδιαίτερα οι αθλητές να ενημερώνονται για τις επιπτώσεις και τα αποτελέσματα τέτοιων ουσιών ώστε να μπορούν να προφυλαχθούν από τη μαστιγα των αναβολικών ουσιών.

Στο ερωτηματολόγιο μας για το Doping απάντησαν 64 αγόρια ηλικίας 13-17.

Στην ερώτηση αν αθλούνται οργανωμένα σε κάποιο σύλλογο οι περισσότεροι απάντησαν <<ναι>> σε ποσοστό 65% ενώ στην ερώτηση για το πόσες φορές την εβδομάδα κάνουν προπόνηση το 60% απάντησε αρκετές το 35% λίγες ενώ το 5% καθόλου. Στην ερώτηση αν έχουν λάβει ποτέ τους βιταμίνες ως αθλητές το 70% απάντησε <<όχι>> ενώ αντίθετα το 30% απάντησε <<ναι>>. Ακόμα όταν ρωτήθηκαν για το αν πιστεύουν πώς η χρήση συμπληρωμάτων διατροφής που επιτρέπονται βελτιώνει την αθλητική απόδοση οι περισσότεροι απάντησαν <<ναι>> σε ποσοστό 70% ενώ ένα ποσοστό 20% είπε <<όχι>> και ένα 10% <<δεν γνωρίζω >>.

Επίσης, όταν ρωτήθηκαν, για τη γνώμη που έχουν για τη χρήση αναβολικών, η συντριπτική πλειοψηφία απάντησε αρνητικά σε ποσοστό 90%, θετική σε ποσοστό 2,5% και δεν γνωρίζω 7,5%.

Επιπλέον, όταν τους έγινε ερώτηση, για το αν θα λάμβαναν αναβολικές ουσίες αν ήταν αθλητές, το 75% απάντησε, πως δεν θα έπαιρνε ποτέ.

Ένα 15% θα έπαιρνε, μόνο αν η διοργάνωση είχε ψυχολογικό και οικονομικό αντίκτυπο, ένα 7% θα έπαιρνε κάτω υπό την εποπτεία και συγκατάβαση του προπονητή του και ένα 3% θα έκανε χρήση τέτοιων ουσιών.

Επίσης όταν τους ρώτησαν, για το ποιος ευθύνεται, αν κάποιος αθλητής ``πιαστεί ντοπαρισμένος``, το 26% απάντησε πως ευθύνεται ο ίδιος ο αθλητής, το 16% ο προπονητής, το 28% ο γονιός και ένα 30% είπε πως ευθύνονται όλοι οι παραπάνω παράγοντες.

Στην ερώτηση για το αν το αντι-ντόπινγκ κοντρόλ είναι η λύση του προβλήματος, το 75% είπε μερικώς, το 15% ναι και το 10% όχι, ενώ τέλος όταν ρωτήθηκαν, για το αν η πρόληψη είναι η πιο αποτελεσματική μέθοδος αντιμετώπισης, το 90% είπε ναι, το 7% όχι και το 3% δε γνωρίζω.

Βία στον αθλητισμό – Χουλιγκανισμός.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Σκοπός αυτής της εργασίας είναι να παρουσιάσει το φαινόμενο της Βίας στους Αθλητικούς Χώρους .

Αιώνες τώρα η λέξη αθλητισμός σήμαινε συστηματική σωματική καλλιέργεια, σεβασμός του άλλου, του συναθλητή ή του αντιπάλου, τήρηση κανόνων της συλλογικής ζωής, αίσθημα της αλληλεγγύης, της προσπάθειας και του "ευ αγωνίζεσθαι". Όλα αυτά αποτελούν αξίες που καλλιεργούνται μέσα από τον αθλητισμό. Δυστυχώς όμως φανατικοί φίλαθλοι και άλλοι παράγοντες αλλοιώνουν τη σημασία του αθλητισμού. Τα φαινόμενα βίας στα γήπεδα δεν είναι κάτι καινούργιο, ούτε στην Ελλάδα ούτε στον υπόλοιπο κόσμο. Εκατοντάδες φορές έχουμε παρακολουθήσει εικόνες συμπλοκών, καταστροφών και συγκρούσεων αντιπάλων ομάδων-οπαδών, οι οποίες πάντα τελειώνουν με την παρέμβαση των αστυνομικών δυνάμεων. Για την βία στα γήπεδα έχει χυθεί όντως πολύ μελάνι. Αυτό που δυστυχώς φαίνεται να κυριαρχεί είναι η υποκρισία, αφού όλοι γνωρίζουν το πρόβλημα και το πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί, αλλά δεν κάνουν τίποτα. Σηκώνουν τα χέρια ψηλά, δηλώσεις (πάντα μετά τα επεισόδια...) και πάντα το θέμα αιωρείται και συχνά επαναλαμβάνεται.

Ως **χουλιγκανισμός** αναφέρεται η ανάρμοστη και βίαιη συμπεριφορά οπαδών αθλητικών ομάδων που οδηγεί στη διατάραξη της τάξης. Εκφάνσεις χουλιγκανισμού συνήθως θεωρούνται πράξεις όπως η υβριστική συμπεριφορά σε γήπεδα κατά τη διάρκεια αγώνων πολλές φορές με ρατσιστική διάθεση, η επιθετική συμπεριφορά σε αυτούς τους χώρους, οι εισβολές οπαδών στον αγωνιστικό χώρο πολλές φορές με βίαιες διαθέσεις, οι ομαδικές συγκρούσεις οπαδών εντός και εκτός γηπέδων καθώς και δολοφονίες που γίνονται μεταξύ οπαδών που τάσσονται υπέρ διαφορετικών ομάδων. Ο όρος χρησιμοποιείται πολύ συχνά για να περιγράψει την συμπεριφορά των οπαδών σε αγώνες ποδοσφαίρου. Με αυτόν τον τρόπο δηλώνονται βανδαλισμοί και ομαδικές συγκρούσεις που λαμβάνουν χώρα πριν, κατά τη διάρκεια, ή μετά από έναν ποδοσφαιρικό αγώνα, αλλά δεν είναι λίγες οι φορές που προκαθορισμένες συγκρούσεις μεταξύ οπαδών γίνονται ανεξάρτητα από τους αγώνες ή με αφορμές αγώνες άλλων αθλημάτων.

Προϊστορία

Οι ιστορικές έρευνες σχετικά με την προέλευση και την προϊστορία του ποδοσφαίρου καταδεικνύουν ότι η βία, ήδη από τους μεσαιωνικούς χρόνους ήταν ένα στοιχείο γνώριμο και οικείο στους χώρους όπου παιζόταν το ποδόσφαιρο ή οι οποίες παλαιότερες παραλλαγές του. Το παιχνίδι χρησίμευε κυρίως ως τρόπος διευθέτησης διαφορών σχετικά με τη γη αλλά και ως μια μορφή εκδήλωσης αντρικής επιθετικότητας συχνά συνοδευόμενη από μεγάλη κατανάλωση ποτών που συχνά κατέληγε σε σοβαρούς τραυματισμούς ή ακόμα και θανάτους μεταξύ των συμμετεχόντων.

Το ποδόσφαιρο στην Αγγλία προήλθε από παραδοσιακές εκδηλώσεις που περιλάμβαναν παιχνίδι με μια μπάλα που είχαν συνήθως μαζική συμμετοχή από τους κατοίκους της περιοχής όπου λάμβανε χώρα. Γενικά σκοπός ήταν συνήθως η μεταφορά της μπάλας από ένα σημείο της πόλης σε ένα άλλο ή η κατοχή της μπάλας από έναν συμμετέχοντα μέχρι κάποια προκαθορισμένη διάρκεια. Η μαζική συμμετοχή υποδηλώνει τις βίαιες συγκρούσεις που ξεσπούσαν πολλές φορές σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις. Από το 1314 ακόμη, ο Εδουάρδος Β' της Αγγλίας, απαγόρευσε τέτοιου είδους εκδηλώσεις διότι όπως αναφέρει μπορεί να προκαλούσαν κοινωνικές αναταραχές ή και προδοσία.[4] Στην ίδια χώρα και αφού οι πρώτοι κανόνες του σύγχρονου ποδοσφαίρου είχαν εδραιωθεί, σημειώθηκαν μεγάλες αναταραχές μετά τον αγώνα της Πρέστον Νορθ Εντ με την Άστον Βίλα. Οι δύο ομάδες λιθοβολήθηκαν και χτυπήθηκαν άσχημα με ξύλα και αναφέρεται ότι ένας παίκτης της Πρέστον έμεινε αναισθητός. Τον επόμενο χρόνο καταγράφηκαν συμπλοκές μεταξύ οπαδών της Πρέστον με οπαδούς της Κουίνς Παρκ Ρέιντζερς καθώς το 1905 κάποιοι υποστηρικτές της Πρέστον δικάστηκαν για χουλιγκανισμό μετά τον αγώνα της ομάδας με την Μπλάκμπερν. Μεταξύ τους ήταν και μια "μεθυσμένη και εκτός τάξης" 70χρονη γυναίκα. Στο διάστημα του μεσοπολέμου δεν καταγράφηκαν αντίστοιχα φαινόμενα, αλλά κατά τη δεκαετία του 1950 εμφανίστηκε η μόδα των Μοντς και αυτή των Ρόκερς που όπως αναφέρεται ομάδες κάθε παράταξης είχαν συγκρούσεις μεταξύ τους, με αφορμή διαφορές στην ιδεολογία και στον τρόπο εμφάνισης.[5] Τέτοιου είδους αντιθέσεις όξυναν το κλίμα μεταξύ των οπαδών αντιπάλων ομάδων και εμφανίστηκε ένα νέο κύμα χουλιγκανισμού. Το 1956, οπαδοί της Λίβερπουλ Φ.Κ. και της, επίσης από την πόλη του Λίβερπουλ, Έβερτον, έλαβαν μέρος σε διάφορα περιστατικά καταστροφής τρένων. Από το 1965 αναφέρονται κάθε χρόνο κατά μέσο όρο περίπου 25 περιστατικά χουλιγκανισμού στην Αγγλία.[4]

Στην ήπειρο της Αμερικής έχουν καταγραφεί φαινόμενα χουλιγκανισμού από το 1964. Εκείνη τη χρονιά στο Περού σκοτώθηκαν περισσότεροι από 300 και τραυματίστηκαν 500 σε έναν αγώνα μεταξύ Αργεντινής και Περού, προκριματικό για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο. Στην Αργεντινή σκοτώθηκαν περίπου 70 άτομα σε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα στο Μπουένος Άιρες, αφού κάποιοι πετούσαν καιόμενα κομμάτια χαρτιού στις κερκίδες.[6] Αναφέρεται ότι έχουν σκοτωθεί στην Αργεντινή 40 άτομα από το 1992 ως το 2002 σε συγκρούσεις που σχετίζονται με χουλιγκανιστική συμπεριφορά. Το 1969, μεταξύ Ελ Σαλβαδόρ και Ονδούρα ξεγέρσεις μετά τον ποδοσφαιρικό αγώνα μεταξύ των εθνικών ομάδων των δύο χωρών δυναμίτισαν τις πολιτικές διαφορές τους και ένας πενθήμερος πόλεμος ξέσπασε που ονομάστηκε από την αφορμή του Πολέμου του ποδοσφαίρου. Το 1971 στη Βραζιλία σκοτώθηκαν τέσσερις και τραυματίστηκαν πάνω από 1500 μετά από συγκρούσεις που ακολούθησαν ποδοσφαιρικό αγώνα στο Σαλβαδόρ.[7]

Στη δεκαετία του 1970 καταγράφονται φαινόμενα χουλιγκανισμού και στην υπόλοιπη Ευρώπη πέραν της Αγγλίας. Στην Ιταλία τότε πρωτοεμφανίστηκαν βίαιες πράξεις από οπαδούς σε γήπεδα ποδοσφαίρου, όπως οι ρίψεις επικίνδυνων αντικειμένων προς

παίκτες και διαιτητές. Το φαινόμενο οξύνεται από τις οργανώσεις των ούλτρας που εμφανίστηκαν στα τέλη της δεκαετίας του 1960 και πολλές φορές σχετίζονται με νεοναζιστική ιδεολογία. Σκοπός των οργανώσεων αυτών πέρα από την υποστήριξη των ομάδων είναι οι συγκρούσεις με οπαδών αντίπαλων ομάδων. Στην Ολλανδία, το 1974, ξέσπασαν συγκρούσεις μεταξύ οπαδών της Φέγιενορντ και της Αγγλικής Τότεναμ στον τελικό του κυπέλλου ΟΥΕΦΑ. Από εκείνη την περίοδο και μετά ολοένα και περισσότερες Ευρωπαϊκές χώρες εμφανίζουν έντονα φαινόμενα χουλιγκανισμού. Μεταξύ τους η Ισπανία, η Τουρκία, η Νορβηγία, η Πολωνία, η Κροατία, η Ρωσία και η Ελλάδα.

ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Ποδόσφαιρο, Περού - 1964

Όταν η βία στα γήπεδα ξεπερνά κάθε λογική, το αποτέλεσμα είναι 318 νεκροί και πάνω από 500 άτομα με σοβαρούς τραυματισμούς. Η ποδοσφαιρική αναμέτρηση μεταξύ Περού και Αργεντινής στις 24 Μαΐου του 1964 αφορούσε το προολυμπιακό τουρνουά. Η "αλμπιπσελέστε" επικράτησε, ωστόσο ένα ακυρωθέν τέρμα των γηπεδούχων 2 λεπτά πριν τη λήξη άναψε τα αίματα. Οι φίλαθλοι του Περού ξεσηκώθηκαν και το εθνικό στάδιο της πρωτεύουσας μετατράπηκε κυριολεκτικά σε πεδίο μάχης.

Ποδόσφαιρο, Σοβιετική Ένωση - 1982

Ίσως η πιο σκοτεινή αθλητική τραγωδία όλων των εποχών σημειώθηκε στην παγωμένη Μόσχα, κατά τη διάρκεια της αναμέτρησης για τον 2ο γύρο του Κυπέλλου UEFA μεταξύ Σπάρτακ και Χάαρλεμ. Οι Σοβιετικοί προηγούνταν με 1-0 και στις καθυστερήσεις ο Σεργκέι Σβέτσοφ σημείωσε το 2ο τέρμα του αγώνα. Όσοι είχαν αρχίσει να φεύγουν από το γήπεδο πριν το τελευταίο σφύριγμα της λήξης, επιχείρησαν να επιστρέψουν για να δουν τι συνέβη, ωστόσο ήρθαν αντιμέτωποι με τον υπόλοιπο κόσμο που αποχωρούσε. Ως εκ τούτου, επικράτησε πανδαιμόνιο στη μοναδική θύρα που ήταν ανοιχτή (για λόγους ασφαλείας) εκείνο το χρονικό σημείο. Άνθρωποι ποδοπατήθηκαν μέχρι θανάτου, αλλά η τραγωδία συνεχίστηκε και τις επόμενες μέρες. Μόνο μία εφημερίδα αναφέρθηκε στο θέμα, γράφοντας πως μετά τον αγώνα σημειώθηκε "ένα ατύχημα, στο οποίο υπήρξαν ορισμένοι τραυματισμοί". Οι ρωσικές αρχές αρνήθηκαν,

σε πρώτη φάση, να αποκαλύψουν τον ακριβή αριθμό νεκρών και όταν αυτός δόθηκε στη δημοσιότητα, μόνο την αλήθεια δεν έλεγε. Επισήμως, εκείνο το παγωμένο βράδυ, στις γλιστερές σκάλες του "Luzhnikí" έχασαν την ζωή τους 67 άτομα. Ανεπισήμως, οι οικογένειες των θυμάτων (οι οποίες έθαψαν τους ανθρώπους τους 13 μέρες μετά την τραγωδία) και οι διασωθέντες που πάτησαν επί πτωμάτων για να διαφύγουν, κά

Ποδόσφαιρο, Βέλγιο - 1985

Ίσως η πιο γνωστή ποδοσφαιρική τραγωδία, η οποία σημειώθηκε στο πιο σημαντικό παιχνίδι εκείνης της σεζόν, στον τελικό του Κυπέλλου Πρωταθλητριών. Τόπος το γήπεδο "Χείζελ" στις Βρυξέλλες του Βελγίου. Λίβερπουλ και Γιουβέντους διασταύρωσαν τα "ξίφη" τους, ωστόσο στις εξέδρες το ίδιο έκαναν και οι οπαδοί τους πριν την έναρξη του τελικού. Οι Άγγλοι αντέδρασαν σε κάποιες προκλήσεις των Ιταλών και όταν άρχισαν να κινούνται απειλητικά προς το μέρος τους, οι tifosi προσπάθησαν να οπισθοχωρήσουν. Ο τοίχος που τους στήριζε κατέρρευσε και 39 άτομα έχασαν την ζωή τους, ενώ πάνω από 350 τραυματίστηκαν. Η επόμενη μέρα βρήκε τη "γηραιά κυρία" πρωταθλήτρια με ένα ψεύτικο πέναλτι και την Αγγλία εκτός διασυλλογικών ευρωπαϊκών διοργανώσεων για 5 χρόνια.

Ποδόσφαιρο, Γκάνα - 2001

Μέσα σε λίγες εβδομάδες μεταξύ Απριλίου και Μαΐου του 2001 έχασαν την ζωή τους πάνω από 200 άτομα στην Αφρική, σε δυστυχήματα που σχετίζονται με βία, κακή αστυνόμευση και εγκληματικές συνθήκες γηπεδικής ασφάλειας. Το χειρότερο περιστατικό αφορά στην πρωτεύουσα της Γκάνας, Άκρα, όπου στην ποδοσφαιρική αναμέτρηση της Ασάντε Κοτόκο με τη Χαρτς οφ Όουκ, οι φίλαθλοι των γηπεδούχων άρχισαν να πετούν καθίσματα στον αγωνιστικό χώρο μετά την ήττα της ομάδας τους με 2 γκολ στα τελευταία λεπτά. Η αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα για να καταστείλει τα επεισόδια κι οι φίλαθλοι έσπευσαν προς τις εξόδους, οι οποίες ήταν κλειδωμένες. Οι αστυνομικοί συνέχισαν να πετούν αέρια, με συνέπεια να χάσουν την ζωή τους 127 άτομα από την πίεση και την ασφυξία και να καθίσουν στο εδύλιο του κατηγορουμένου 6 αστυνομικοί.

Οκτώβριος 1986

Γήπεδο Αλκαζάρ, Λάρισα - ΠΑΟΚ. Πριν από τον ποδοσφαιρικό αγώνα μεταξύ των οπαδών των δύο ομάδων έγινε Ο ΧΑΜΟΣ . Κατά τη διάρκεια του ματς, από το ένα πέταλο του σταδίου, εκεί όπου ήταν οι οπαδοί του ΠΑΟΚ, εκτοξεύτηκε μια φωτοβολίδα. Ο αμέριμνος Μπλιώνας, που καθόταν στο απέναντι πέταλο, αυτό της ΑΕΛ, τη δέχτηκε στην καρωτίδα. Άφησε την τελευταία του πνοή στο γήπεδο

Αίγυπτος 2012: Δεκάδες νεκροί και τραυματίες σε αγώνα ποδοσφαίρου

Τουλάχιστον 50 άνθρωποι σκοτώθηκαν και εκατοντάδες τραυματίστηκαν στην Αίγυπτο σε επεισόδια που ακολούθησαν το τέλος ενός ποδοσφαιρικού αγώνα στο Πορτ Σάιντ. Οι αρχικές αναφορές μιλούσαν για πέντε νεκρούς αλλά ο αριθμός τους αναθεωρήθηκε δραματικά προς τα πάνω από το υπουργείο Υγείας.

Όπως αναφέρει το Associated Press κάποιοι από τους νεκρούς είναι άνδρες των σωμάτων ασφαλείας. Άλλες πληροφορίες αναφέρουν ότι τραυματίες έχουν χτυπηθεί από μαχαίρι.

Σύμφωνα με την αιγυπτιακή τηλεόραση τα επεισόδια έγιναν μεταξύ οπαδών των ομάδων Αλ-Μασρί και Αλ-Αχλί.

ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

Η βία στα γήπεδα εκδηλώνεται με δύο βασικές μορφές: ως βία μεταξύ των αθλουμένων και των λοιπών συμμετεχόντων στην αθλητική δράση και ως βία προκαλούμενη από θεατές αθλητικών αγώνων μεταξύ τους ή απευθυνόμενη σε κάποιους από τους συμμετέχοντες στον αγώνα. Η βία μεταξύ των αθλουμένων και των λοιπών συμμετεχόντων εμφανίζεται ως αποτέλεσμα του πάθους και της έντασης του αγώνα εξηγείται από την έντονη επιθυμία για την κατάκτηση της νίκης και έχει σχέση με την φύση του αθλήματος (αν υπάρχει ή όχι σωματική επαφή). Έτσι είναι πιθανότερο να σημειωθούν βίαια επεισόδια μεταξύ των αθλητών στα αθλήματα που υπάρχει σωματική επαφή (ποδόσφαιρο, πυγμαχία, καλαθοσφαίριση κ.λ.π) απ'ότι σε άλλα που δεν υπάρχει (ενόργανη γυμναστική, κολύμβηση κ.ά)

Η σχετική μεταξύ των φιλάθλων βία μπορεί να λάβει διάφορες μορφές. Η πιο συνηθισμένη είναι η τελετουργική ή συμβολική βία η οποία εκφράζεται με τη μορφή λεκτικών ή και μη λεκτικών χειρονομιών σε βάρος αντίπαλων οπαδών λαμβάνοντας συχνά σεξουαλικό και υποτιμητικό περιεχόμενο . Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα συμπεριφορών τελετουργικής βίας είναι οι ψεύτικες συγκρούσεις ανάμεσα σε οπαδούς της ίδιας ομάδας, η συμπεριφορά αυτή που στην αργκό των φανατικών οπαδών αποκαλείται ως σχιζοφρένεια. Άλλες μορφές βίας είναι η πραγματική με την απλή σωματική σύγκρουση ή με τη χρήση πλαστικών καθισμάτων, φωτοβολιδων και λιθοβολισμό και σε πιο ακραίες περιπτώσεις με τη χρήση όπλων ή μαχαιριών, η έλλογη η οποία αποσκοπεί σε κάποιο συγκεκριμένο σκοπό λ.χ. τον εξευτελισμό της αστυνομίας ή των αντίπαλων οπαδών και τέλος, η εκφραστική βία που έχει συμβολικό κυρίως προσανατολισμό και απώτερο σκοπό της τη διέγερση, την ικανοποίηση και την ευχαρίστηση. Σημειώνεται ότι αρκετές είναι οι περιπτώσεις που τα διάφορα περιστατικά βίας συνδυάζουν διάφορες μορφές βίας.

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

Η βία που εκδηλώνεται στις αθλητικές εκδηλώσεις, κυρίως ομαδικών αθλημάτων, αποτελεί πλέον κοινωνικό φαινόμενο.

Η βία των "οπαδών", η γενική εικόνα αυτών των "χούλιγκαν" που καταστρέφουν χωρίς τίποτα να ζητούν ή να διεκδικούν, οδηγούν στην αδυναμία κατανόησης του φαινομένου, στην έξαρση των δημοσιογραφικών περιγραφών για "Ζωώδη Ένστικτα", στην κατάταξη των χούλιγκαν σε απάνθρωπα όντα, που δυστυχώς προκαλούν και τον μιμητισμό των νεώτερων.

Ο χουλιγκανισμός ξεκίνησε από τους ποδοσφαιρικούς αγώνες ,πέρασε στους αγώνες της καλαθόσφαιρας και τελευταία σε άλλα ομαδικά αθλήματα Στην Ελλάδα καταγράφηκε κρούσμα βίας το 2005 σε αγώνα Υδατοσφαίρισης.

Επειδή το ποδόσφαιρο και η καλαθόσφαιρα ,εκφράζουν συμμετοχικότητα σε κοινότητα, τοπικιστική ή εθνική εχθρότητα, καβγά, φυσική δύναμη και ανδρισμό, ως μαζική εκδήλωση επιτρέπει την οργάνωση "ομάδων" και το ξεκαθάρισμα λογαριασμών πριν κατά και μετά τους αγώνες.

Δικαιολογητική βάση ή φαινομενική αιτία για αυτή τη συμπεριφορά είναι οι αντίπαλοι οπαδοί, η αντίπαλη ομάδα, η τηλεόραση, ο Διαιτητής, οι Αστυνομικοί, οι δωροδοκίες, το καθένα ξεχωριστά ή και όλα μαζί.

Τις πράξεις βίας θα μπορούσε κανείς να τις ερμηνεύσει όχι ως αποτέλεσμα του πάθους για τη νίκη, αλλά περισσότερο ως επιθυμία των χούλιγκαν να αποδείξουν στον εαυτό τους αλλά και στους άλλους ότι ΥΠΑΡΧΟΥΝ.

Ο Αθλητισμός δεν γεννά τη βία .Τη συναντάει στην καθημερινή κοινωνική ζωή ,στα γραφεία, στο σπίτι, στη γωνία του δρόμου και τη μεταφέρει στο "γήπεδο".

Αντί λοιπόν να προσπαθούμε να πολεμήσουμε τα συμπτώματα του χουλιγκανισμού, ας αναζητήσουμε καλύτερα να βρούμε τις αιτίες που τον γεννούν και ταυτόχρονα τον συντηρούν.

Σε γενικές γραμμές θα λέγαμε ότι οι παράγοντες και οι λόγοι που οδηγούν τους νέους στη βία και πιο συγκεκριμένα στους αθλητικούς χώρους, αν και αρκετοί αναφέρθηκαν ήδη, είναι οι παρακάτω:

1) Η οικογένεια: Όλοι γνωρίζουμε τη σπουδαιότητά της και τον σημαντικό καθοριστικό ρόλο που διαδραματίζει στην ανάπτυξη της προσωπικότητας του παιδιού. Άλλωστε θεωρείται ο πρωταρχικός φορέας κοινωνικοποίησής του. Έτσι λοιπόν τα χαρακτηριστικά της οικογενειακής δομής και η διαπαιδαγώγηση του παιδιού διαμορφώνουν την κοινωνικοποίησή του. Επίσης σημαντικό ρόλο παίζει η παιδεία, η κοινωνική διαστρωμάτωση και οι προσωπικές επιλογές.

2)Το Σχολείο: Για πολλούς ειδικούς η κοινωνικοποίηση του παιδιού που πραγματοποιείται στην οικογένεια έχει συναισθηματικό χαρακτήρα ,ενώ το σχολείο πνευματικό. Στο Σχολείο το άτομο προετοιμάζεται για τους διάφορους πόλους που θα κληθεί να εκπληρώσει σε διάφορες φάσεις της ζωής του .

3)Το φιλικό περιβάλλον: Οι παρέες πολλές φορές καθορίζουν αποφασιστικότερα από ότι η οικογένεια και οι δάσκαλοι, τη στάση του νέου απέναντι στην καθημερινότητα και τις όποιες δυσκολίες της.

4)Οι κορυφαίοι ποδοσφαιρικοί παράγοντες των ομάδων, οι οποίοι στην Ελλάδα είναι συνήθως «επιτυχημένοι επιχειρηματίες», έχουν την τάση να αντιμετωπίζουν το ποδόσφαιρο ως μια επαγγελματική υπόθεση ικανή να αποφέρει κέρδη. Επομένως δεν διστάζουν, στις περισσότερες των περιπτώσεων, να ενθαρρύνουν την ύπαρξη σκληροπυρηνικών οπαδών, οι οποίοι, χάρη στον ενθουσιασμό τους, μπορούν να ασκήσουν μια θετική επίδραση στην ομάδα τους, ώστε ο αγώνας να αποκτήσει περισσότερη ένταση και αποτελεσματικότητα (άρα και οικονομική επιτυχία!). Οπωσδήποτε, τούτο είναι ένα παιχνίδι με τη φωτιά, αφού κανείς δεν μπορεί εύκολα να ελέγξει τις αντιδράσεις αυτών των οπαδών, σε περίπτωση που τα πράγματα δεν πάνε καλά για την ομάδα τους.

5)Τα ΜΜΕ: Συγκεκριμένες μορφές της εγκληματικής συμπεριφοράς αποτελούν θέμα ιδιαίτερα αγαπητό για τον αθλητικό τύπο. Αρχικά με δημοσιεύματα κατασκευάζουν εντυπώσεις. Τίτλοι εφημερίδων όπως "πατήστε τους", "λιώστε τους", "όλα έτοιμα για τη μεγάλη μάχη", "ο πόλεμος ξεκίνησε", και όταν τα επεισόδια γίνουν οι ίδιες εφημερίδες τα καταγγέλλουν και υποστηρίζουν ότι θέλουν να καταπολεμήσουν τη βία που μαστίζει τον αθλητισμό. Σε άλλες πάλι περιπτώσεις εκεί που εξυψώνουν κάποιους παίκτες ή προπονητές ομάδων, με το παραμικρό αρνητικό αποτέλεσμα ,τους <<πυροβολούν>> με πρωτοσέλιδα και τους καθιστούν στόχους των χούλιγκαν.

Στην πραγματικότητα η κυκλοφορία αυτών των εφημερίδων στηρίζεται σε αυτά τα φαινόμενα.

6) Οι διαιτητές είναι πιθανό να πάρουν μια εσφαλμένη ή φαινομενικά εσφαλμένη απόφαση επίτηδες ή κατά λάθος (οι διαιτητές παραδέχθηκαν ότι σε ένα μεγάλο ποσοστό η αντικειμενικότητα της απόφασής τους επηρεάζεται «σχετικά» από την ψυχολογική τους διάθεση κατά τη διάρκεια του αγώνα.

7) Πολλά από τα νεαρά άτομα πριν πάνε στο γήπεδο έχουν πάρει απαγορευμένες ουσίες -ναρκωτικά οι οποίες συμβάλλουν ακόμα περισσότερα σε βίαιες συμπεριφορές.

Γνωρίζουν ότι δεν θα τιμωρηθούν ,αλλά και όποια τιμωρία τυχόν τους επιβληθεί, θα είναι ελάχιστη σε σχέση με όσα θα διαπράξουν.

8) Το άγχος της καθημερινότητας και η απουσία μακρόπννων στόχων ή αξιών, σε συνδυασμό με την έλλειψη ευκαιριών για ενεργητική συμμετοχή στην κοινωνική ζωή, είναι προφανές ότι επιτείνουν σημαντικά τα αδιέξοδα των νέων μας. Η κατάσταση μάλιστα αυτή γίνεται ακόμη χειρότερη για άτομα που θεωρούνται από την κοινωνία μας ως περιθωριακά ή αποκλίνοντα. Ο αγχώδης τρόπος ζωής, η έλλειψη χώρου εκτόνωσης και χρόνου ευθύνονται, για την όξυνση των κρουσμάτων του χουλιγκανισμού. Οι δυσμενείς οικονομικές συνθήκες, η ανεργία, ωθούν στην εκτόνωση της συσσωρευμένης ενέργειας των νέων με βίαιους και αθέμιτους τρόπους. Διέξοδος αποτελεί η ποδοσφαιρική ομάδα, με την οποία ταυτίζονται «ξεχνώντας» το κοινωνικό και οικονομικό τους αδιέξοδο.

9) Η σημαντική αύξηση της ανεργίας συμβάλλει στην αύξηση του προβλήματος της βίας μέσα από τον αθλητισμό.

10) Τα αστυνομικά όργανα που είναι επιφορτισμένα με την τήρηση της τάξης στους αγωνιστικούς χώρους είναι επίσης, μερικές φορές, υπεύθυνα για την κλιμάκωση βίαιων επεισοδίων, ιδιαίτερα όταν παρεμβαίνουν είτε λιγότερο και πιο καθυστερημένα από όσο επιβάλλουν οι περιστάσεις είτε και περισσότερο και νωρίτερα από όσο χρειάζεται, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στην όξυνση ενός υπολανθάνοντος κλίματος βίας και εκνευρισμού .

11) Ευθύνη για τα βίαια περιστατικά μπορεί περαιτέρω να αποδοθεί στην αθλητική και πολιτική ηγεσία για τις παραλείψεις της τόσο ως προς το να θεσπισθούν τα αναγκαία εκείνα μέτρα, που θα απέτρεπαν έγκαιρα την άμετρη επαγγελματοποίηση ή και εμπορευματοποίηση του ποδοσφαίρου, όσο και ως προς το να σχεδιασθεί μια ουσιωδώς προληπτική πολιτική για την αντιμετώπιση του χουλιγκανισμού (π.χ. με την οργάνωση εναλλακτικών μορφών ριψοκίνδυνης δραστηριότητας για τους νεαρούς οπαδούς).

12) στην μαζικότητα χιλιάδων θεατών που παρακολουθούν ένα ποδοσφαιρικό αγώνα αλλά και την μονάδα που κρύβεται πίσω από το σύνολο (πολλές φορές σε ένα ποδοσφαιρικό αγώνα με χιλιάδες κόσμο στις κερκίδες παρατηρούνται άνθρωποι να «εκμεταλλεύονται» την ανωνυμία του πλήθους και να προβαίνουν σε ενέργειες τις οποίες ούτε κατά διάνοια τολμούν να πράξουν εκτός γηπέδων

Μέσα σ' αυτό το αρνητικό κλίμα, ο Αθλητικός Τύπος διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο , αφού με τους τίτλους καλλιεργούν ή υποδαυλίζουν καταστάσεις, εξυπηρετώντας «διάφορα» κάθε φορά συμφέροντα, είτε οικονομικά , είτε κοινωνικά είτε ακόμα και Πολιτικά (Πρωθώντας ακόμα και τους εκλεκτούς τους στα Πολιτικά Κόμματα). Επιχειρούν μέσα από τον αθλητισμό και τη βία να αποσιωπούν και αποκρύπτουν πολύ σημαντικά για το λαό προβλήματα όπως της φτώχειας, της ανεργίας του πληθωρισμού , της δυσβάστακτης φορολογίας κ.λ.π.

Άλλωστε τα αθλήματα όπως το ποδόσφαιρο και η καλαθόσφαιρα που απευθύνονται στις μεγάλες λαϊκές μάζες , εύκολα αυτές κατευθύνονται και ποδηγετούνται, λόγω της τυφλής αγάπης τους, προς τις ομάδες. Και να μην ξεχνάμε ότι και οι εφημερίδες ανήκουν σε κάποιους που σχετίζονται όχι μόνο με τα αθλητικά, αλλά και με άλλα σοβαρότερα συμφέροντα. Απευθύνονται σε συγκεκριμένο αναγνωστικό κοινό με συγκεκριμένη «οπαδική» ψυχολογία οπότε οι εμπρηστικοί τίτλοι εξιτάρουν αυτού του «τύπου» φιλάθλους.

Συμπερασματικά, καταλήγουμε ότι, δυστυχώς, στον αθλητισμό όλα λειτουργούν, σαν μία αλυσίδα, όπου όλοι οι κρίκοι αλληλοεξαρτώνται.

Οι παράγοντες εξαρτώνται από τις εφημερίδες και οι εφημερίδες εξαρτώνται από τους τυφλούς και φανατικούς αναγνώστες που απευθύνονται.

ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Οι επιπτώσεις αφορούν και τους πολίτες και την Πολιτεία μερικές από τις οποίες ενδεικτικά αναφέρονται:

1. Ο φίλαθλοι μένουν μακριά από τα γήπεδα. Χαρακτηριστικό είναι ότι δεν πηγαίνουν πια οικογένειες στους αγώνες. Εικόνες που καταγράφηκαν στο παρελθόν, παιδιά να κλαίνε στις αγκαλιές των γονιών τους κατά τη διάρκεια επεισοδίων σε αγώνες μαρτυρούν το αίσχος.
2. Ο αθλητισμός δεν αποτελεί πηγή ξεγνοιασιάς , χαλάρωσης , ξεκούρασης και ψυχαγωγίας, διότι οι εντάσεις οι συγκρούσεις και η βία παράγουν φόβο.
3. Δεν αναπτύσσεται ο αθλητικός τομέας , τον οποίο έχουν ανάγκη όλα τα σύγχρονα κράτη, για κοινωνικούς, πολιτισμικούς και οικονομικούς λόγους.
4. Διαιωνίζεται η βία αφού οι φανατικοί οπαδοί έρχονται σε επαφή με άλλους ομοίους τους. Μαθαίνουν ότι το γήπεδο μπορεί να καλύψει κάποιες από τις «στρεβλές» ανάγκες τους και έτσι επιδιώκουν την εισχώρησή τους σε τέτοιες ομάδες.
5. Οι οικονομικές συνέπειες είναι τεράστιες από τις καταστροφές που προκαλούν τόσο μέσα στα γήπεδα όσο και έξω από αυτά σε βάρος των περιουσιών των απλών πολιτών.
6. Η μη τήρηση των νόμων και το γεγονός ότι τις περισσότερες φορές μένουν ατιμώρητοι

οι υπεύθυνοι δίνει την εντύπωση ότι επικρατεί "ανομία " σε αυτή τη χώρα ,η οποία οδηγεί σε αύξηση της βίας .Αυτό το εκμεταλλεύονται και διάφοροι "επιχειρηματίες" που κινούνται στα όρια της νομιμότητας και προωθούν τα δικά τους συμφέροντα άσχετα με τον αθλητισμό, χρησιμοποιώντας όμως αυτόν και τους φανατικούς ως ομπρέλα προστασίας και προκάλυμμα.

7.Μικρά σωματεία υφίστανται εξοντωτικές ποινές σε σχέση με τα οικονομικά εύρωστα ,με συνέπεια την διάλυσή τους ή την υποταγή τους στους «μεγάλους» και λειτουργούν ως «παραμάγαζα», με ότι αυτό συνεπάγεται για τον αθλητισμό.

ΛΥΣΕΙΣ

Τα αρμόδια όργανα της Πολιτείας προσπαθούν να πατάξουν το φαινόμενο της βίας ,με ημίμετρα ή με νόμους που δεν εφαρμόζονται ποτέ.

Ακόμη και τότε που συλλαμβάνονται κάποιοι για επεισόδια στα γήπεδα, στον επόμενο αγώνα, την επόμενη Κυριακή βρίσκονται πάλι σε αυτά, για να κάνουν τα ίδια ή και χειρότερα. Αν και προβλέπεται από το νόμο, ποτέ δεν τιμωρήθηκε ένας ταραξίας με την υποχρεωτική παρουσία στο αστυνομικό τμήμα κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής των αγώνων της ομάδας του .

Οι σχέσεις μεταξύ Διοικήσεων και οργανωμένων οπαδών χρόνια είναι σχέσεις «δούνε και λαβείν». Τα ανταλλάγματα συνηθισμένα , «φτηνά εισιτήρια», εκδρομές δωρεάν για τους εκτός έδρας αγώνες, στις οποίες η χρήση ναρκωτικών και οι κλοπές των καταστημάτων των εθνικών οδών, κάνουν «θραύση». Ελάχιστος έως ανύπαρκτος ο έλεγχός τους κατά την είσοδό τους στις αγαπημένες τους θύρες .Επίσης επικρατεί νομιμοποίηση της "μαύρης αγοράς" των εισιτηρίων ,αφού σχεδόν σε όλους τους οργανωμένους συνδέσμους υπάρχει το περίφημο «καπέλο» στην τιμή των εισιτηρίων. Κύριο χαρακτηριστικό και κοινό σημείο ,των Παραγόντων ,των Οπαδών και της Πολιτείας είναι ότι τις περισσότερες φορές "ευθύνεται" η Αστυνομία για τη δημιουργία των επεισοδίων.

Όμως το κωμικοτραγικό με τους οργανωμένους οπαδούς είναι ότι μετά από κάθε μορφής βίας βγαίνουν δημόσια και καταδικάζουν, όπως λένε, απερίφραστα, τα επεισόδια και ότι επιθυμούν να συλληφθούν οι υπεύθυνοι για το «καλό» του αθλητισμού.

Ακόμα και οι αθλητές των ομάδων ,ποτέ δεν αντιδρούν και δεν τα βάζουν με τους φανατικούς της ομάδας τους ,αφού και οι ίδιοι φοβούνται για τη σωματική τους ακεραιότητα. Απεναντίας τους ευχαριστούν μετά από κάθε μεγάλη νίκη τρέχοντας στο «πέταλο» που βρίσκονται οι φανατικοί.

Οι Διοικήσεις των Εταιρειών, λόγω των οικονομικών και όχι μόνο, συμφερόντων τους, συντηρούν και διαιωνίζουν αυτούς τους "φτηνούς μισθοφορικούς" στρατούς των χούλιγκαν.

Τα αυστηρά αστυνομικά μέτρα μπορούν να αποτρέψουν τα αιματηρά γεγονότα στα γήπεδα και θα πρέπει να εφαρμοστούν άμεσα ώστε να υπάρχει έλεγχος της συμπεριφοράς των οπαδών. **Τα ονομαστικά εισιτήρια** με αριθμημένη θέση μέσα στο γήπεδο, **η στενή αστυνομική παρακολούθηση, η χρησιμοποίηση κάμερας για καταγραφή επεισοδίων, η διακοπή των παιχνιδιών εάν παρατηρηθούν επεισόδια**

και ο αποκλεισμός φιλάθλων και ομάδων που ευθύνονται για τις βίαιες συγκρούσεις θα περιόριζαν σημαντικά τα έκτροπα και τις αιματοχυσίες.

Η αυστηρή αστυνόμευση ωστόσο δεν λύνει και τα κοινωνικά προβλήματα των περιθωριοποιημένων ομάδων ούτε αλλάζει τις κοινωνικές δομές ώστε να περιορισθούν οι βαθιές κοινωνικές ανισότητες που προκαλούν κοινωνική ανομία και οξύνουν τις βίαιες συγκρούσεις που εκφράζονται σε διάφορους μαζικούς χώρους μέσα στην κοινωνία.

Η μετάθεση της βίαιων συγκρούσεων εκτός των γηπέδων μεταθέτει το πρόβλημα αλλά δεν το λύνει. Επειδή το πρόβλημα θα είναι εκτός του αθλητικού χώρου και δεν θα συνδέεται με το θεσμό του αθλητισμού άμεσα δεν σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει και δεν θα συνεχίζει ως καρκίνωμα να βλάπτει ολόκληρο το κοινωνικό σώμα.

Το σχολείο, η οικογένεια, το κράτος, το φιλικό και εργασιακό περιβάλλον θα πρέπει να γίνουν θερμοκήπια καλλιέργειας των αξιών που προκαλούν τον σεβασμό στην ανθρώπινη προσωπικότητα.

Δεν μπορούμε να αποποιηθούμε τις προσωπικές μας ευθύνες ως πολίτες και πρέπει να απαιτούμε από την πολιτεία και τους φορείς που διαπαιδαγωγούν και διαμορφώνουν συνειδήσεις να λειτουργούν υπεύθυνα σεβόμενοι τους νόμους, το σύνταγμα, το ανθρώπινο πρόσωπο και την ανάγκη όλων των πολιτών για αξιοπρεπή διαβίωση.

Η καλή παιδεία, η αλλαγή των κοινωνικών δομών και η έγκυρη ενημέρωση είναι το ζητούμενο αν θέλουμε έναν ενεργό πολίτη που θα δραστηριοποιηθεί για την επίλυση των προβλημάτων που τον αφορούν και για τη διαμόρφωση του κοινωνικοπολιτικού γίγνεσθαι. Σε αυτό το πλαίσιο θα ευελπιστούμε για μια κοινωνία με λιγότερη βία, με καλύτερη παιδεία, με ελεύθερο και φίλαθλο πνεύμα, δηλαδή διψασμένο για άθλους, στους πνευματικούς και αθλητικούς στίβους.

Προληπτική πολιτική

Οι λύσεις και οι προτάσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος της βίας στα γήπεδα είναι πάρα πολλές και αρκετές μπορούν να είναι άμεσα εφαρμόσιμες. Όμως τίποτα δεν θα γίνει εάν πρώτα αυτοί που ασχολούνται επαγγελματικά με τον αθλητισμό δεν διδάξουν στους αθλητές ή στους μαθητές τα Ολυμπιακά ιδεώδη και τις ηθικές αξίες. Ξεκινώντας από τον παιδικό, ερασιτεχνικό αθλητισμό να αποκτήσουν τουλάχιστον οι άμεσα εμπλεκόμενοι παιδεία. Και μετά να στραφούμε στους αρμόδιους πολιτειακούς φορείς : τοπικές ενώσεις, διαιτησία, ΕΠΟ, αστυνομία , Τύπο, κ.λπ.

Χρειάζεται λοιπόν προληπτική πολιτική, για την οποία ούτε κουβέντα δεν έχει γίνει ποτέ από τις κυβερνήσεις. Χρειάζεται δηλαδή:

1. Άμεση εφαρμογή πολιτικών ανάπτυξης του αθλητισμού στα σχολεία και ενίσχυση των αθλητικών δραστηριοτήτων των φορέων τοπικής αυτοδιοίκησης. Είναι εντυπωσιακό ότι δεν έχει ποτέ κατατεθεί από κυβέρνηση σχέδιο νόμου αποκλειστικά ή κυρίως για τον σχολικό αθλητισμό!

2. Πολιτικές αγωγής και φίλαθλου πνεύματος των μαθητών μέσω του μαθήματος της ολυμπιακής παιδείας στα σχολεία.

Στόχοι της Ολυμπιακής Παιδείας

Να καταστήσει τα σχολεία και τους εκπαιδευτικούς χώρους κυψέλες πολιτιστικής δημιουργίας και αθλητικής παιδείας, με δεδομένη τη μαθησιακή και παιδαγωγική σημασία του αθλητισμού ως κοινωνικού φαινομένου και της αναγνωρισμένης υψηλής αποδοχής του από όλη την κοινωνία και ιδιαίτερα από τους νέους.

Να διαδώσει τις αξίες του αθλητισμού ως πολύτιμου αγαθού που βελτιώνει την υγεία, δημιουργεί πνευματική και ψυχική ανάταση και προάγει την ποιότητα ζωής του ατόμου. Στην κοινωνία της νέας ατομικότητας, ο αθλητισμός ως φορέας θεμελιωδών κοινωνικών αξιών εισάγει και υπηρετεί την έννοια της Κοινωνίας των Πολιτών με ένα τρόπο βιωματικό και αποτελεσματικό. Ο σεβασμός του άλλου, του συναθλητή ή του αντιπάλου, η εκμάθηση και η τήρηση κανόνων της συλλογικής ζωής, το αίσθημα της αλληλεγγύης, της προσπάθειας του «ευ αγωνίζεσθαι», της ένταξης στην ομάδα, η προώθηση, δηλαδή, της ιδιότητας του πολίτη της συμμετοχής, της αλληλεγγύης και της ανεκτικότητας αποτελούν, ενδεικτικά, αξίες που καλλιεργούνται μέσα από τον αθλητισμό.

Να ευαισθητοποιήσει την εκπαιδευτική και μαθητική κοινότητα γύρω από τα θέματα όπως η ανοχή στην διαφορετικότητα και η βία στους αθλητικούς χώρους και να ενθαρρυνθεί η δράση στην ενίσχυση μιας υγιούς, δημοκρατικής ανοικτής και ανεκτικής αθλητικής κοινωνίας.

3. Πολιτική ενσωμάτωσης των φιλάθλων στη ζωή του σωματείου και συμμετοχής τους στη λήψη σημαντικών αποφάσεων.

4. Τέλος στις χαριστικές πολιτικές ρυθμίσεις στις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες.

5. Επιβολή ποινών στις ΠΑΕ και ΚΑΕ οι οποίες ανέχονται την έκφραση βίας και ρατσιστικού μίσους.

6. Έλεγχος και όχι ατιμωρησία στα οπαδικά μέσα μαζικής ενημέρωσης.

7. Ασφαλής σχεδιασμός των γηπέδων με έμφαση στην ακεραιότητα των θεατών.

8. Οι άνθρωποι του αθλητισμού (προπονητές, παράγοντες, παλιοί αθλητές, γονείς αθλητών να δίνουν μεγάλη σημασία για την ορθή διαπαιδαγώγηση των αθλητών. Ο προπονητής που μπορεί να ανταποκριθεί στις ολοένα αυξημένες απαιτήσεις του ανταγωνιστικού αθλητισμού, οφείλει να προωθεί καθημερινά το αθλητικό ήθος και την αθλητική παιδεία μέσα από καίριες παρεμβάσεις στην προπόνηση και στον αγώνα. Ο προπονητής χρειάζεται να ξεκαθαρίζει καθημερινά τους ηθικούς κανόνες του αθλητισμού, τη σημασία της προσπάθειας, την αξία της προσωπικής εξέλιξης, τη διαφοροποίηση της διαδικασίας από το αποτέλεσμα, την ομαδικότητα τους κανόνες του «ευ αγωνίζεσθαι και τις ηθικές αξίες της ζωής που επιτυγχάνονται μέσα στον αθλητισμό. Κάθε βίαιη συμπεριφορά, ανεξάρτητα από το δίκαιο ή το, θα πρέπει να κατακρίνεται και να τιμωρείται αμετάκλητα, προκειμένου να μη βρει υποστηρικτές. Η βελτίωση των γηπεδικών εγκαταστάσεων, η εφαρμογή του ονομαστικού ηλεκτρονικού εισιτηρίου, μα πάνω απ' όλα η αμετακίνητη βούληση και η συνεπής πρακτική των

διοικήσεων των ομάδων να αποβάλουν το φαινόμενο από τις κερκίδες, αποτελούν βασικά προαπαιτούμενα για να είμαστε άμεσα αποτελεσματικοί. Πρέπει άμεσα η Κυβέρνηση να δείξει τη βούλησή της για την αντιμετώπιση του φαινομένου με τη μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου, ψηφίζοντας ένα νόμο σύγχρονο, ρεαλιστικό, εφαρμόσιμο, αλλά κυρίως και πάνω απ' όλα κοινωνικά αποδεκτό.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Βία δεν παρατηρείται στον μαζικό αθλητισμό γιατί δεν υπάρχουν οργανωμένοι οπαδοί ούτε αντικρουόμενα οικονομικά συμφέροντα ή πολιτικά παιχνίδια και παρασκήνιο. Οι αθλητές, δεν είναι πρωταθλητές, αθλούνται για τη χαρά της συμμετοχής στο παιχνίδι, στον αγώνα και για να ασκηθούν.

Στον οργανωμένο επαγγελματικό αθλητισμό κυρίως στο ποδόσφαιρο στο οποίο υπάρχουν οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων και λειτουργεί η ψυχολογία της μάζας στα γήπεδα, ο ανώνυμος φανατισμένος οπαδός που πολλές φορές είναι περιθωριοποιημένος και αποκλεισμένος κοινωνικά εκφράζει με τη βία την αντίδραση του στην απομόνωση.

Με τη συνεχή προπαγάνδα από τα μέσα ενημέρωσης, τα οποία συχνά ελέγχονται από τους αθλητικούς παράγοντες, οι οπαδοί μπορούν να γίνουν όργανα των συμφερόντων των ανωνύμων εταιρειών ποδοσφαίρου, οι οποίες μπορούν να πιέζουν πολιτικά τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Αν για παράδειγμα οι ανώνυμες ποδοσφαιρικές εταιρίες αποφασίσουν αποχή για ένα χρονικό διάστημα από τους αγώνες του πρωταθλήματος θα προκαλέσουν κοινωνική αναταραχή και οι οπαδοί των ομάδων θα στραφούν κατά της κυβέρνησης και του κράτους.

Η βία είναι απόρροια της νοοτροπίας του οπαδού και της ψυχολογίας της μάζας μέσα στο γήπεδο. Η μάζα επιζητεί τη χαρά και την ικανοποίηση μόνο από την νίκη της ομάδας της σαν να πρόκειται για νίκη δική της και το άτομο πλέον ξεχνάει τα δικά του προβλήματα και νιώθει πληρότητα με την συμμετοχή στη νίκη της ομάδας του.

Ο οπαδός χαίρεται κυρίως τη νίκη ενώ το θέαμα και ο αγώνας έρχεται σε δεύτερη μοίρα. Είναι έτοιμος να αποδοκιμάσει την αντίπαλη ομάδα ακόμα και αν παίζει καλύτερα από την δική του, και την θέση της λογικής παίρνει ή φανατική υποστήριξη έστω και αναξιοκρατικά της δικής του ομάδας που έχασε το παιχνίδι. Θεωρεί την νίκη ή την ήττα της ομάδας, προσωπική του νίκη ή ήττα.

Η προπαγάνδα, η παιδεία οι κοινωνικές αξίες, οι κοινωνικοί κανόνες και οι κοινωνικές συνθήκες παίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της προσωπικότητας. Η προσπάθεια των οπαδών να βρουν διέξοδο στα προσωπικά τους προβλήματα μέσα από την βία στα γήπεδα δείχνει την έλλειψη πολιτικής βούλησης και σχεδιασμού για την αντιμετώπιση χρόνιων κοινωνικών προβλημάτων από την πολιτεία.

Η ανεργία, η περιθωριοποίηση, τα ναρκωτικά, οι μεγάλες κοινωνικές ανισότητες, η φτώχεια, το χαμηλό βιοτικό επίπεδο, η έλλειψη ιδανικών, οραμάτων και η έκπτωση των αξιών είναι το κατάλληλο περιβάλλον εκκόλαψης της εγκληματικότητας και βίας. Σε χώρους που ο άνθρωπος αποκτά συνείδηση μάζας όπως στα γήπεδα αρκεί ένα μεμονωμένο επεισόδιο για να ξεσπάσουν συγκρούσεις ανάμεσα στις αντίπαλες παρατάξεις των οπαδών των ομάδων.

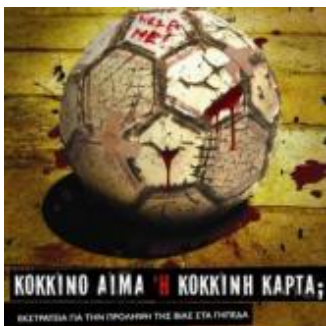
Τα ονομαστικά εισιτήρια με αριθμημένη θέση μέσα στο γήπεδο, η στενή αστυνομική παρακολούθηση, η χρησιμοποίηση κάμερας για καταγραφή επεισοδίων, η διακοπή των παιχνιδιών εάν παρατηρηθούν επεισόδια και ο

αποκλεισμός φιλάθλων και ομάδων που ευθύνονται για τις βίαιες συγκρούσεις θα περιόριζαν σημαντικά τα έκτροπα και τις αιματοχυσίες.

Η μετάθεση της βίαιων συγκρούσεων εκτός των γηπέδων μεταθέτει το πρόβλημα αλλά δεν το λύνει. Επειδή το πρόβλημα θα είναι εκτός του αθλητικού χώρου και δεν θα συνδέεται με το θεσμό του αθλητισμού άμεσα δεν σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει και δεν θα συνεχίζει να βλάπτει ολόκληρη την κοινωνία.

Η αλλαγή των κοινωνικό-οικονομικών δομών και η καλύτερη παιδεία είναι η δύσκολη και επίπονη λύση την οποία προφανώς δεν επιθυμούν τα ισχυρά ανεξέλεγκτα οικονομικά συμφέροντα των λίγων επιχειρηματιών που κρατούν στα χέρια τους την παραγωγή και την οικονομία και λειτουργούν με βάση το ατομικό τους συμφέρον εις βάρος του κοινωνικού συνόλου.

Ας ελπίσουμε ότι θα 'ρθει σύντομα ο καιρός και στην Ελλάδα, κατά τον οποίο οι γονείς θα πηγαίνουν στα γήπεδα μαζί με τα παιδιά τους, για να χειροκροτήσουν την αγαπημένη τους ομάδα, χωρίς να φοβούνται για τη σωματική ακεραιότητα αυτών και των παιδιών τους.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

ΘΕΜΑ : «ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ»

1. ΦΥΛΛΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΑΓΟΡΙ

2. ΕΤΩΝ

3. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

ΑΠΟΛ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΛΥΚΕΙΟ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

**4. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙΣ ΑΘΛΗΤΙΚΑ
ΓΕΓΟΝΟΤΑ?**

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΑΡΚΕΤΑ ΣΥΧΝΑ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ

ΣΠΑΝΙΑ

ΠΟΤΕ

5. ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΛΟΓΟ ΘΑ ΠΗΓΑΙΝΕΣ ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ

1. ΕΙΜΑΙ ΛΑΤΡΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΑΘΛΗΜΑΤΟΣ

2. ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΩ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΜΟΥ

3. ΓΙΑ ΝΑ ΕΚΤΟΝΟΘΩ

4. ΓΙΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

6. ΑΝΗΚΕΙΣ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΦΙΛΑΘΛΩΝ?

ΝΑΙ

ΌΧΙ

7. ΕΧΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ?

ΝΑΙ

ΌΧΙ

8.ΑΝ ΝΑΙ, ΠΟΙΑ Η ΑΙΤΙΑ?

ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΗ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΑΘΛΗΤΩΝ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΦΙΛΑΘΛΩΝ

ΜΜΕ

ΆΛΛΟ

9. ΤΙ ΜΟΡΦΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΑΣΚΗΣΕΣ?

1.ΛΕΚΤΙΚΗ 2.ΡΗΨΗ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ 3.ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΕΝΤΟΣ

ΓΗΠΕΔΟΥ 4. ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΕΚΤΟΣ ΓΗΠΕΔΟΥ

10. ΤΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΕΙΧΕ ΓΙΑ ΣΕΝΑ?

ΥΠΗΡΞΕ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ?

ΥΠΗΡΞΕ ΣΥΛΛΗΨΗ?

ΚΑΜΜΙΑ

11.ΤΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΕΙΧΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΣΟΥ

1.ΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑΣ

2.ΗΤΤΑ

3.ΤΙΜΩΡΙΑ

4.ΤΙΠΟΤΑ

12. ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΑΠΟΚΤΗΣΑΤΕ ΚΥΡΟΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

ΝΑΙ

ΟΧΙ

13.ΠΟΙΟΙ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

1.ΠΟΛΙΤΕΙΑ

2.ΦΤΩΧΙΑ-ΑΝΕΡΓΕΙΑ κ.λ.π

3.ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΟΜΑΔΩΝ

4.ΜΜΕ

5.ΑΛΛΟ

14.ποια μέτρα θα πρότεινες για να σταματήσουν τα φαινόμενα βίας?(ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ)

1.Κανένα. Δεν υπάρχει λόγος να σταματήσουν

2.Δεν με ενδιαφέρει το θέμα

3.Δεν ξέρω

4.Περισσότερος έλεγχος στις εισόδους

5.Περισσότερη αστυνόμευση

6.Κλειστοί αγώνες

7.Κάμερες στο χώρο των θεατών

8.Αριθμημένα καθίσματα / ηλεκτρονικός έλεγχος

9.Προβολή εικόνων με χτυπημένους πριν τον αγώνα

10.Αυστηρές τιμωρίες

11.Ειδικό μάθημα στα σχολεία (πρόληψη)

12.Ενημέρωση από τα Μ.Μ.Ε.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

ΑΓΟΡΙΑ

Έρευνα που έγινε σε 64 αγόρια ηλικίας 13-18 ετών έδειξε ότι το μεγαλύτερο μέρος (42%) παρακολουθούν αθλητικά γεγονότα.

Οι περισσότεροι από αυτούς (74%) δήλωσαν ότι ο λόγος που πηγαίνουν στα γήπεδα είναι ότι είναι λάτρεις του συγκεκριμένου αθλήματος.

Ωστόσο οι περισσότεροι δεν ανήκουν σε κάποιον σύνδεσμο φιλάθλων (68%). Αρκετά μεγάλο είναι και το ποσοστό (79%) που απάντησε πως έχει εκδηλώσει επιθετική συμπεριφορά.(κυρίως λεκτική)

Για αυτή τους την ενέργεια δικαιολογήθηκε το 65% ότι έφταιγε η απόφαση του διαιτητή. Παρόλα αυτά από αυτούς το 89% δεν είχαν βίαιη αλλά λεκτική κυρίως συμπεριφορά. Ευτυχές είναι όμως το γεγονός ότι για τους ίδιους 100%, δεν υπήρξε καμία συνέπεια. Όμως δεν ίσχυε το ίδιο για την ομάδα. Στο 47% περίπου των περιπτώσεων η ομάδα τιμωρούνταν.

Με ειλικρίνεια απάντησε το (79%) από αυτούς ότι δεν απέκτησαν κύρος μετά τα επεισόδια. Όσον αφορά τους παράγοντες που ευθύνονται για τη βία στα γήπεδα, υπήρχε διχογνωμία στις απαντήσεις, καθώς οι περισσότεροι απάντησαν ότι η πολιτεία, οι παράγοντες των ομάδων και άλλοι λόγοι με (27%) στο καθένα είναι οι κύριοι υπαίτιοι. Τέλος, όσον αφορά ποιά μέτρα θα έπρεπε να παρθούν για να σταματήσουν αυτά τα φαινόμενα βίας οι περισσότεροι πρότειναν περισσότερο έλεγχο στις εισόδους των αθλητικών εγκαταστάσεων, αυστηρότερες κυρώσεις και Ηλεκτρονικές κάμερες στα γήπεδα

ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Σε έρευνα που έγινε σε 58 κορίτσια ηλικίας 13-18 ετών σχετικά με τη βία στα γήπεδα, απαντήθηκε πως τα περισσότερα κορίτσια (35%) παρευρίσκονται σε γήπεδα μερικές φορές, ενώ αρκετά μεγάλο είναι και το ποσοστό που δηλώνουν πως πηγαίνουν σπάνια έως αρκετά συχνά (29%) στο γήπεδο. Στην ερώτηση σχετικά με το λόγο για τον οποίο βρίσκονται στα γήπεδα, με μικρή διαφορά απαντήθηκε πως παρευρίσκονται στο γήπεδο με σκοπό να ενισχύσουν την ομάδα, και σε αντίθεση με τα αγόρια σημαντικό ποσοστό δήλωσε ότι δεν ανήκουν σε κάποιο σύλλογο φιλάθλων (90%) .

Η επιθετική συμπεριφορά, όπως φαίνεται δεν είναι κάτι διαδεδομένο στα κορίτσια αφού το (85%) απάντησε όχι, ενώ όσες απάντησαν ναι, είπαν πως έγινε εξαιτίας της απόφασης του διαιτητή. Εντυπωσιακά όμως ήταν τα ποσοστά που δήλωσαν ότι έφταιγε η συμπεριφορά αθλητών/φιλάθλων ή ακόμα και τα Μ.Μ.Ε. Η βία που χρησιμοποίησαν ήταν κυρίως λεκτική και οι συνέπειες μηδενικές σε ποσοστό (100%)

Οι συνέπειες όμως για την ομάδα ήταν σημαντικές (50%) με τη μορφή τιμωρίας.

Παρ'όλα αυτά όμως δήλωσαν πως απέκτησαν κύρος μετά τα επεισόδια.

Το φταίξιμο το αποδίδουν στην πολιτεία (40 %), ενώ σε μικρότερα ποσοστά (18,5) τα Μ.Μ.Ε ή άλλοι παράγοντες έχουν ευθύνες. Ως μέτρα που θα μπορούσαν να ληφθούν για την καταπολέμηση της βίας στα γήπεδα, οι πιο αποτελεσματικές θεωρήθηκαν οι εξής:

- Αυστηρότεροι έλεγχοι στις εισόδους των αθλητικών εγκαταστάσεων
- Αυστηρές τιμωρίες σε παραβάτες
- Ηλεκτρονικές κάμερες στα γήπεδα

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ένα σοβαρό πρόβλημα δημόσιας υγείας

ΣΤΕΛΙΟΣ Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Παιδίατρος – Καρδιολόγος Παιδων

2. Παιδιατρική. 2005

3. Η μάστιγα του αθλητισμού, από φάρμακα δηλητήρια

Έθνος της Κυριακής, 4/9/2004, σελ. 30

4. Χρούσος ΓΠ, Τσίτσικα Α. Doping στα παιδιά και τους εφήβους. Η νέα μάστιγα.

5. Κουτσελίνης Α.: DOPING-Συνοπτική παρουσίαση του προβλήματος, ΑΘΗΝΑ 1989.

6. www.eskan.gr

7. Η Κοινωνιολογία του αθλητισμού Τ.Ε.Φ.Α.Α

8. Wikipedia , ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΙΣΜΟΣ-ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΒΙΑΣ

9. ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ 2012 ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΙΑ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

10. Δ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ : «ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ»

11. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟ ΒΗΜΑ 14 /12 /2007

